

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA, DUPĂ OVREAI ÎNTÂIE A LUI MALAHIE

Cap 1

Pre David, de bătrânețe slăbit, fecioara Avisag îl încâlzește, curată rămâind. Iară Adonie, apucând împărăția, Vethsavea, cu sfatul lui Nathan îndreptat, dobândește de la David a să unge Solomon împărat, carea auzând fuge Adoniia.

1. **S**i împăratul David îmbătrânise și avea multe zile de vârstă și, când să acoperea cu haină, nu să încâlzea.
2. **Și** i-au zis slugile sale: „Să cercăm domnului nostru, împăratului, fecioară vergură și să stea înaintea împăratului și să-l hrănească și să doarmă în sinul său și să încâlzească pre domnul nostru, împăratul”. ||
- 112r 3. Și au cercat o pruncă frumoasă în toate hotarele lui Israil și au aflat pre Avisag Sunamiteanca și o au adus la împăratul.
4. Și era prunca frumoasă foarte și dormea cu împăratul și slujia lui, iară împăratul nu o au cunoscut.
5. Iară Adonie, fiul Haghithei, să rădica zicând: „Eu voiu împărăți!” Și șa-au făcut caruțe și călăreți și cincizeci de bărbați, carii să aleargă înaintea lui.
6. Nici l-au certat tatăl său cândva, zicând: „Pentru ce faci aceasta?”. Și era și el frumos foarte, al doilea născut după Avisalom.
7. Și cuvântul lui cu Ioav, fiul Sarviei, și cu Aviathar preotul, carii agiuta părțile Adoniei.
8. Iară Sadoc preotul și Vanaiia, fiul Ioiadei, și Nathan prorocul și Semei și Rei și puterea oastei lui David nu era cu Adonie.
9. Și jârtvind Adonie berbeci și viței și toate ceale grase lângă piatra Zohelth, carea era aproape de fântâna Roghil, au chemat pre toți frații săi, fiii împăratului, și pre toți bărbații Iiudei, slugile împăratului.
10. Iară pre Nathan prorocul și Vanaia și pre cei vârtșoși și pre Solomon, fratele său, nu i-au chemat. |
- 112v 11. Și au zis Nathan cătră Vethzaveia, muma lui Solomon: „Auzit-ai că au împărățit Adonie, fiul Haghithei, și domnul nostru David aceasta nu ști?”
12. Acum, dară, vino, ia sfat de la mine și-ți mântuiaște sufletul tău și a lui Solomon, fiul tău.
13. Meargi și întră la împăratul David, și-i zi: «Au nu tu, domnul meu, împărate, te-ai jurat mie, slujnicii tale, zicând: ‘Solomon, fiul tău, va împărăți după mine și el va șede în thronul meu?’ Pentru ce, dară, împărățește Adonie?»
14. Și încă tu acolea grăind cu împăratul, eu voiu veni după tine și voiu plini cuvintele tale”.

15. Și au intrat Vethsaveia la împăratul în cameră, iară împăratul îmbătrânise foarte și Avisag Sunamiteanca îi slujea.

16. Plecatu-s-au Vethsaveia și s-au închinat împăratului, cătră carea împăratul: „Ce-ți vrei?”, au zis.

17. Carea răspunzând, au zis: „Domnul meu, tu te-ai jurat pre Domnul, Dumnezeul tău slujniciei tale: «Solomon, fiul tău, va împărăți după mine și el va șede în scaunul meu».

18. Și, iată, acum Adonie împărățește, neștiind tu, domnul meu, împărate. ||

19. Ucis-au boi și toate ceale grasă și berbeci mulți, și au chemat pre toți fiii împăratului și pre Aviathar preotul și Ioav, căpetenia oastei, iară pre Solomon, sluga ta, nu l-au chemat. 113r

20. Însă, domnul meu, împărate, spre tine privesc ochii a tot Israilul, să le arăți cine trebuie să șază în scaunul tău, domnul meu, împărate, după tine.

21. Și va fi când va dormi domnul meu împăratul, cu părinții săi, vom fi eu și fiul meu Solomon, păcătoși”.

22. Încă ea grăind cu împăratul, Nathan prorocul au venit.

23. Și au vestit împăratului, zicând: „Aici iaste Nathan prorocul”. Și intrând înaintea împăratului și închinându-să lui cu fața la pământ,

24. Au zis Nathan: „Domnul meu, împărate, tu ai zis: «Adonie să împărățească după mine și el să șază pre thronul meu?»

25. Că s-au pogorât astăzi și au junghiat boi și ceale grase și berbeci mulți, și au chemat pre toți fiii împăratului și căpeteniile oastei și pre Aviathar preotul. Și mâncând ei și bând înaintea lui și zicând: «Să trăiască împăratul Adonie!», |

26. Pre mine, sluga ta, și Sadoc preotul și Vanaia, fiul Ioiadii, și pre Solomon, sluga ta, nu ne-au chemat. 113v

27. Au doară de la domnul meu, împăratul, au ieșit acest cuvânt? Și mie nu mi-ai spus, slugii tale, cine va șede pre thronul domnului meu, împăratul, după el”.

28. Și au răspuns împăratul David, zicând: „Chemați la mine pre Vethsavea!” Carea, intrând înaintea împăratului și stând înaintea lui,

29. S-au jurat împăratul și au zis: „Viu e Domnul care mi-au scos sufletul din toată strămtoarea,

30. Că precum m-am jurat ție pre Domnul Dumnezeul lui Israil, zicând: «Solomon, fiul tău, va împărăți după mine și el va șede pre thronul meu în locul meu, așa voi face astăzi!»

31. Și, plecându-și Vethsaveia fața la pământ, s-au închinat împăratului, zicând: „Să trăiască domnul David în veac!”

32. Și au zis împăratul David: „Chemați pre Sadoc preotul și Nathan prorocul și pre Vanaia, fiul Ioiadii”. Carii, intrând înaintea împăratului,

33. Au zis cătră ei: „Luați cu voi slugile domnului vostru și puneți pre Solomon, fiul meu, pre cătăra mea și duceți în Ghihon, ||

34. Și-l ungă acolo Sadoc preotul și Nathan prorocul, împărat preste Israil; și veți cânta cu trâmbița și veți zice: «Să trăiască împăratul Solomon!» 114r

35. Și vă veți sui după el și va veni și va șede pre scaunul meu și el va împărăți pentru mine și lui îi voi porunci să fie povățuitoriu preste Israil și preste Iiudeea”.

36. Și au răspuns Vanaia, fiul Ioiadei, împăratului, zicând: „Amin! Așa grăiaște Domnul Dumnezeul domnului meu, împăratului.

37. Precum au fost Domnul cu domnul meu împăratul, așa fie cu Solomon, și mai înalt facă scaunul lui decât scaunul domnului meu, împăratului David!”

38. Și s-au pogorât Sadoc preotul și Nathan prorocul și Vanaia, fiul Ioiadei, și cherethii și feletii și au pus pre Solomon pre cătăra împăratului David și l-au adus în Ghihon.

39. Și au luat Sadoc preotul cornul cu untul-de-lemn din cort și au uns pre Solomon; și au cântat cu trâmbița și au zis tot norodul: „Să trăiască împăratul Solomon!” |

40. Și s-au suit toată mulțimea după el și norodul celor ce cânta în fluier și să veselii cu bucurie mare; și au răsunit pământul de străgarea lor. 114v

41. Și au auzit Adonie și toți carii era chemați de el, și ospățul era sfârșit; ci și Ioav, auzind glasul trâmbiții, au zis: „Ce-și vrea glasul cetății? Ce gălceveaște?”

42. Încă el grăind, Ionatan, fiul lui Aviathar preotului, au venit; căruia i-au zis Adoniia: „Întră, că bărbat tare ești și bune vestești!”

43. Și au răspuns Ionatan lui Adonie: „Nicidecum. Că domnul nostru, împăratul David, împărat au rădicat pre Solomon.

44. Și au trimis cu el pre Sadoc preotul și Nathan prorocul și Vanaia, fiul Ioiadei, și cherethii și feletii și l-au pus pre cătăra împăratului.

45. Și l-au uns Sadoc preotul și Nathan prorocul împărat în Ghihon, și s-au suit de acolo veselindu-să și au răsunit cetatea; acesta iaste glasul care ați auzit.

46. Ci și Solomon șede pre scaunul împărăției.

115r 47. Și întrând slugile împăratului, bine au cuvântat pre domnul nostru, împăra | |tul David, zicând: «Sporească Dumnezeu numele lui Solomon preste numele tău și mărească thronul lui preste thronul tău!» Și s-au închinat împăratul în pătisorul său,

48. Și au grăit: «Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, Care au dat astăzi șezătoriu în scaunul meu, văzând ochii miei!»

49. Și s-au înfricoșat și s-au sculat toți carii era chemați de Adonie și s-au dus fieștecarele în calea sa.

50. Iară Adonie, temându-să de Solomon, s-au sculat și s-au dus și s-au apucat de cornurile oltariului.

51. Și au vestit lui Solomon, zicând: „Iată, Adonie, temându-se de împăratul Solomon, au prins cornul oltariului, zicând: «Joare-să mie împăratul Solomon astăzi că nu va ucide pre sluga sa cu sabie!»”

52. Și au zis Solomon: „De va fi om bun, nu va cădea încă nici un păr din capul lui pre pământ, iară de să va afla răutate într-însul, va muri!”

53. Și au trimis împăratul Solomon și l-au scos de la oltariu; și, întrând, s-au închinat împăratului Solomon și i-au zis Solomon: „Meargi în casa ta!”

Cap 2 |

115v *David, dând lui Solomon multe feliuri de porunci, moare. Adonie, cerând pre Avisag muiare, cugetând cu acel hicleșug de împărăție, a să ucide de la Solomon să poruncească; Aviathar de preoție să lipsească, și mai pre urmă Ioav în cort îl ucide; și Semeiu, pentru că împotriva poruncii au ieșit din Ierusalim, după trei ani să ucide.*

1. i s-au apropiat zilele lui David să moară și au poruncit lui Solomon, fiului său, zicând:

2. „Eu întru prin calea a tot pământul, întărește-te și fii bărbat!

3. Și ține pazele Domnului, Dumnezeului tău, să umbli în căile Lui, ca să păzești țăramoniile Lui și poruncile Lui și judecățile și mărturiile, *precum iaste scris în legea lui Moisi, ca să înțelegi toate ceale ce faci și ori încătore te vei întoarce. *2 Leage 17, 19.

4. Să întărească Domnul cuvintele Sale, care au grăit pentru mine, zicând: «De vor păzi fiii tăi căile sale și vor umbla înaintea Mea în adevăr, în toată inima sa și în tot sufletul său, nu ți să va lua bărbat din scaunul lui Israil».

5. Și tu știi ceale ce mi-au făcut Ioav, fiul Sarvii, care au făcut a doao căpetenii oastei lui Israil,* lui Avner, fiul lui Ner, ** și lui Amase, fiul lui Iether, pre ca | rii i-au ucis și au vărsat sângele războiului în pace. Și au pus sângele războiului în valteul său, care era împregiurul coapselor sale și în încălțăminte sa, carea era în picioarele lui. *2 Împăr. 3, 26. **2 Împăr. 20, 10.

6. Și vei face după înțelepciunea ta și nu vei duce căruntețele lui în pace la iad.

7. *Ci și fiilor lui Verzelai Galaaditeanului le vei răsplăti har și vor fi mâncând în masa ta, **că m-au întâmpinat când fugeam de la fața lui Avisalom, fratelui tău. *2 Împăr. 19, 31. **2 Împăr 16, 5.

8. Și ai la tine pre Semei, fiul lui Ghera, fiul lui Ieminii din Vahurim, care m-au blăstămat cu blăstăm rău foarte când mă duceam la tabără, ci pentru că s-au pogorât întru întâmpinarea mea când treceam Iordanul și m-am giurat lui pre Domnul, zicând: «Nu te voiu ucide cu sabie!» și 19, 19.

9. Tu nu suferi a fi nevinovat, ci bărbat înțelept ești, să știi ce-i vei face și vei duce căruntețele lui cu sânge la iad”.

10. *Și au adormit David cu părinții săi și s-au îngropat în cetatea lui David. *Fap. 2, 29.

11. *Iară zilele în carele au împărățit David preste Israil, ani patruzeaci sânt: în Hevron au împărățit șapte ani, în Ierusalim treizăci și trei. | *1 Par. 29, 27.

116v 12. Iară Solomon au șezut pre thronul lui David, tătâni-său, și s-au întărit împărăția lui foarte.

13. Și au intrat Adonie, fiul Haghithei, la Vethsavea, muma lui Solomon, carea i-au zis lui: „Păciuită iaste întrarea ta?” Care au răspuns: „Păciuită!”

14. Și au adaos: „Cuvânt îm iaste cătră tine”. Căruia i-au zis: „Grăiaște!” Și el:

15. „Tu – au zis – știi că a mea era împărăția și pre mine mă pusease tot Israilul șieș împărat, ci au trecut împărăția și s-au făcut fratele meu, că de la Domnul i s-au rânduit.

16. Acum, dară, o cearere rog de la tine, să nu-m rușinezi fața.” Carea au zis cătră el: „Grăiaște!”

17. Și el au zis: „Rogu-mă să zici lui Solomon împăratului (că nici îți poate ceva tăgădui) să-m dea pre Avisag Sonamiteanca muiare”.

18. Și au zis Vethsavea: „Bine, eu voiu grăi pentru tine împăratului”.

19. Și au venit Vethsavea la împăratul Solomon să-i grăiască pentru Adonie. Și s-au sculat împăratul întru-ntâmpinarea ei și i s-au închinat și au șezut pre thronul său. Și s-au pus thron mumei împăratului, carea au șezut de-a dreapta lui.

20. Și i-au zis: „O cearere mică eu rog de la tine, să nu-m rușinezi fața!” Și i-au zis împăratul: „Ceare, maica mea, că nu-i slobod să întor | c fața ta”. 117r

21. Carea au zis: „Să se dea Avisag Sunamiteanca lui Adonie, fratelui tău, muiare”.

22. Și au răspuns împăratul Solomon și au zis mumei sale: „Pentru ce cei pre Avisag Sunamiteanca lui Adonie? Cere-i și împărăția, că el iaste fratele meu mai mare decât mine și are pre Aviathar preotul și pre Ioav, fiul Sarviei”.

23. Și s-au jurat împăratul Solomon pre Domnul, zicând: „Aceasta să-m facă Dumnezeu și acestea să-m adaogă, că împotriva sufletului său au grăit Adonie cuvântul acesta!

24. Și acum viu e Domnul, Care m-au întărit și m-au așezat pre scaunul lui David, tătâni-mieu, și care mi-au făcut casă, precum au grăit, că astăzi să va ucide Adonie”.

25. Și au tremis împăratul Solomon prin mânilor lui Vananie, fiului Ioiadei, care l-au ucis și au murit.

26. Și lui Aviathar preotului i-au zis împăratul: „Meargi în Anathoth, la țarina ta, că omul morții ești; ci astăzi nu te voiu ucide, că ai purtat sicriul Domnului Dumnezeu înaintea lui David, tătâni-mieu, și ai sprijinit osteneala întru toate în care | s-au ostenit tatăl meu. 117v

* 1 Împăr. 2, 31. 27. Și au făcut Solomon pre Aviathar să nu fie preot Domnului, *ca să se plinească cuvântul Domnului care au grăit pentru casa lui Heli, în Silo.

28. Și au venit sol la Ioav, că Ioav să plecase după Adonie, și după Solomon nu să plecase. Și au fugit Ioav în cortul Domnului și au apucat cornul oltariului.

29. Și s-au vestit împăratului Solomon că fugise Ioav în cortul Domnului și iaste lângă oltariu. Și au trimis Solomon pre Vanaiia, fiul Ioiadei, zicând: „Meargi și-l ucide!”

30. Și au venit Vanaiia la cortul Domnului și i-au zis lui: „Aceasta zice împăratul: «Ieși!»” Care au zis: „Nu voiu ieși, ci aici voiu muri”. Și au vestit înapoi Vanaiia împăratului cuvântul, zicând: „Aceasta au grăit Ioav, și acestea mi-au răspuns”.

31. Și i-au zis împăratul: „Fă precum au grăit și-l ucide și-l îngroapă, și vei da parte sângele cel nevinovat care s-au vărsat de Ioav, de la mine și de la casa tătâni-mieu.

* 2 Împăr. 3, 27. 32. Și va răsplăti Domnul sângele lui preste capul lui, că au ucis doi oameni drepti și mai buni decât sâne; și i-au ucis cu sabie, | neștiind tatăl meu, David, *pre Avner, fiul 118r

**2 Împăr. 20. 10. lui Ner, căpetenia oastei lui Israil, și **pre Amasa, fiul lui Iether, căpetenia oastei Iuda.

33. Și să va întoarce sângele lor spre capul lui Ioav și spre capul sâminții lui în veac. Iară lui David și sâminții lui și casii și thronului lui fie pace până în veac de la Domnul!”

34. Și s-au suit Vanaiia, fiul Ioiadei, și, năvălind asupra lui, l-au ucis; și s-au îngropat în casa sa, în pustie.

35. Și au rânduit împăratul pre Vanaiia, fiul Ioiadei, în locul lui preste oaste, și pre Sadoc preotul l-au pus în locul lui Aviathar.

36. Și au trimis împăratul și au chemat pre Semeiu și i-au zis: „Zidește-ți casă în Ierusalim și lăcuiaște acolo, și să nu ieși de acolo încoace și încolo.

37. Iară ori în ce zi vei ieși și vei trece repegiunea Chedronului, să știi că te vei ucide; sângele tău va fi preste capul tău”.

38. Și au zis Semeiu împăratului: „Bun e cuvântul. Precum au grăit domnul meu împăratul, așa va face sluga ta”. Și au lăcuit Semeiu în Ierusalim zile multe.

39. Și au fost după trei ani, de au fugit | slugile lui Semeiu la Ahi, fiul lui Maaha, 118v împăratul Gheathului. Și s-au vestit lui Semeiu că slugile lui să dusease în Gheth.

40. Și s-au sculat Semeiu și ș-au așternut asinul și s-au dus la Ahas, în Gheth, a-și cerca slugile; și i-au adus din Gheth.

41. Și s-au vestit lui Solomon că să dusease Semeiu în Gheth din Ierusalim și să întorsease.

42. Și, trimițînd, l-au chemat și i-au zis: „Au nu ți-am mărturisit prin Domnul și mai înainte ți-am zis: «Ori în care zi ieșind te vei duce încoace și încolo, să știi că vei muri?»” Și mi-ai răspuns: «Bun e cuvântul care am auzit».

43. Pentru ce, dară, n-ai păzit jurământul Domnului și porunca carea ți-am poruncit?”

44. Și au zis împăratul către Semeiu: „Tu știi toată răutatea despre carea inima ta are cunoștință, carea ai făcut lui David, tătâni-mieu; întors-au Domnul răutatea ta preste capul tău.

45. Și împăratul Solomon bine e cuvântat și thronul lui David va fi stătătoriu înaintea Domnu<lui> până în veac”.

119r 46. Și au poruncit împăratul lui Vanaiia, || fiu lui Ioiadei, carele, ieșind, l-au lovit și au murit.

Cap 3

Solomon, după ce au luat muiare fata lui Faraon, înțelepciunea în vis ceare, carea împreună cu bogăția și cu mărirea o dobândește și întâi în judecata curvelor o arată.

1. i s-au întărit împărăția în mâna lui Solomon și s-au împreunat cu cumnăția lui Faraon, împăratului Eghiptului, că i-au luat fata și o au adus în cetatea lui David, până au plinit zidind casa sa și casa Domnului și zidul Ierusalimului împregiur. 2 Para 1, 1.
2. Iară norodul jârtvea în ceale înalte, că nu să zidise bisearica numelui Domnului până în zioa aceea.
3. Și au iubit Solomon pre Domnul, umblând în poruncile lui David, tătâni-său, afară că în ceale înalte să jârtvuia și aprindea tămâi.
4. Și s-au dus în Gavaon să jârtvească acolo, că acela era înaltul mai mare. O mie de junghieri spre ardere au adus Solomon pre oltariul acela în Gavaon.
5. Și s-au arătat Domnul lui Solomon prin vis noaptea, zicând: „Ceare ce vrei să-ți dau!” |
- 119v 6. Și au zis Solomon: „Tu ai făcut cu sluga Ta, David, tatăl meu, milă mare, precum au umblat înaintea Ta în adevăr și în dreptate și cu inimă dreaptă cu Tine; păzitu-i-ai lui, Tu, mila Ta cea mare și i-ai dat fiu șezând pre thronul lui, precum iaste astăzi.
7. Și acum, Doamne Dumnezeule, Tu ai făcut a împărăți sluga Ta în locul lui David, tătâne-mieu, iară eu sânt prunc mic și neștiind ieșirea și intrarea mea.
8. Și sluga Ta iaste în mijlocul norodului care l-ai ales, norodului fără sfârșit, care a să număra și a să socoti nu poate pentru mulțimea.
9. *Da-vei, dară, slugii tale inimă a deprinde să poată judeca norodul Tău și a aleage între bun și între rău. Că cine va putea judeca norodul acesta, norodul Tău acest mult?” *2 Para. 1, 10.
10. Și au plăcut cuvântul înaintea Domnului, că Solomon ceruse acest lucru.
11. Și au zis Domnul către Solomon: „Pentru că ai cerut cuvântul acesta și n-ai cerut zile multe și bogății au sufletele nepriiatinilor tăi, ci ai cerut ție înțelepciune spre aleagerea giudecării,
- 120r 12. Iată, țin-am făcut după cuvintele tale și țin-am dat inimă înțeleaptă și înțelegă || toare, într-atâta cât nime înaintea ta au fost aseamenea ție, nici după tine să va scula.
13. *Ci și aceastea care n-ai cerut țin-am dat: bogății adevă și slavă, cât nime n-au fost aseamenea ție între împărați în toate zilele trecute. *Înțelep. 6, 11. Mathei 6, 29.
14. Și de vei umbla în căile Meale și vei păzi poruncile și ceale poruncite ale Meale, precum au umblat tată-tău, lungi-voiu zilele tale”.
15. Și s-au deșteptat Solomon și au înțeles că iaste vis. Și, venind în Ierusalim, au stătut înaintea sicriului legii Domnului și au adus arderi și au făcut junghieri păciuitoare și uspăț mare tuturor slujilor sale.
16. Atuncea au venit doao muieri curve la împăratul și au stătut înaintea lui.
17. A căroră una au zis: „Rogu-te, domnul meu, eu și muiera aceasta lăcuim într-o casă și am născut la ea în cămară.
18. Și a treia zi după ce am născut eu, au născut și aceasta; și eram amândoao și nime altul cu noi în casă, afară de noi doao.
19. Și au murit pruncul muierii aceștiia noaptea, că dormind l-au nădușit.
- 120v 20. Și, sculându-să în adâncul nopții pe as|cuns, au luat fiul meu de lângă mine, slujnica ta dormind, și l-au pus în sânul său, iară fiul său, care era mort, l-au pus în sânul meu.
21. Și, sculându-mă dimineața să dau lapte fiiului meu, s-au arătat mort; carele mai cu de adinsul văzându-l, în chiară lumină, l-am aflat a nu fi al meu care născusem”.
22. Și au răspuns oeealaltă muiare: „Nu-i așa precum zici, ci fiiul tău au murit, iară al meu trăiaște”. Împrotivă aceea zicea: „Minți, că fiiul meu trăiaște, și fiiul tău au murit”. Și într-acesta modru să certa înaintea împăratului.
23. Atunci împăratul au zis: „Aceasta zice: «Fiiul meu trăiaște, și fiiul tău au murit». Și ceea răspunde: «Nu, ci fiiul tău au murit, iară al meu trăiaște»”.
24. Și au zis împăratul: „Aduceți-m sabia!” Și aducând sabia înaintea împăratului,

25. „Împărțiți – au zis – pruncul viu în doao părți și dați jumătate parte unuia și giumătate parte ceiaalalte”.

26. Și au zis muiera al cării fiu era viu cătră împăratul (că să mișcase ceale dinlontrul ale sale pentru fiul său): „Rogu-te, doamne, dați-i ei pruncul viu și nu -l ucideți!” Dinprotivă ceea zicea: „Nici mie, nici ție să fie, ci să-l împarță”. ||

27. Răspuns-au împăratul și au zis: „Dați ceștie pruncul viu și să nu să ucigă, că aceasta-i muma lui”.

28. Și au auzit tot Israilul giudecata carea făcuse împăratul și s-au temut de împăratul, văzând înțelepciunea lui Dumnezeu a fi într-însul spre facerea giudecății.

Cap 4

Să numără căpeteniile și cei mai-mari a lui Solomon, gătirea bucatelor lui, bogățiile, înțelepciunea și pacea, fără grije împărățind el, și numărul pildelor și verșurilor lui.

1 i era împăratul Solomon împărățind preste tot Israilul.

2 Și aceastea căpetenii carea avea, Azarie fiul lui Sadoc preotului:

3 Elihoref și Ahia, fiii lui Sisa scriitoriului, Iosafat, fiul lui Ahilud, istoric.

4. Vanaiia, fiul Ioiadei, preste oaste, iară Sadoc și Aviathar, preoții.

5. Azarie, fiul lui Nathan, preste cei ce sta lângă împăratul, Zavud fiul lui Nathan, preotul, priiatinul împăratului.

6. Și Ahisa, mai-marele casei, și Adoniam, fiul Avdei, preste dăjdi. |

7. Și avea Solomon doisprăzece mai-mari preste tot Israilul, carii slujia ceale de preste an împăratului și casii lui, că în toate lunile preste an fieștecarii ceale de lipsă slujia.

8. Și aceastea numele lor: Venhur, în muntele Efrem;

9. Vendicar, în Machis și Salevim și în Vethsamis și în Ilon și în Vethanan;

10. Venhesed, în Aruvoth, a lui era Sohon și tot pământul Efer.

11. Venavinadav, a căruia tot Nefathdorul, Tafet, pre fata lui Solomon, avea muiaie.

12. Vana, fiul lui Ahilud, îndrepta Thanacul și Maghedul și tot Vethsanul, care iaste lângă Sarthana, supt Iezdrahil, de la Vethsan până la Avel Mahula, din prejma Iecmaan.

13. Vengaber în Ramoth Galaad; avea Avothair, fiul lui Manasse, în Galaad; el era mai-mare în tot ținutul Argov, care iaste în Vasan, cu șasezeci de cetăți mari și ziduite, care avea încuietori de aramă.

14. Avinadav, fiul lui Addo, era mai-mare în Manaim.

15. Ahimaas în Nethali, ci și el avea pre Vesameth, fata lui Solomon, în căsătorie.

16. Vaana, fiul Husi, în Asir și în Valoth; ||

17. Iosafat, fiul Farue, în Isahar;

18. Semeii, fiul lui Ela, în Veniamin;

19. Gaver, fiul Urii, în pământul Galaad, în pământul Sihon, împăratului Ammorreului, și Og, împăratului Vasanului, preste toate care era într-acel pământ.

20. Iiuda și Israil nenumărați, așa ca năsipul mării în mulțime, mâncând și bând și veselindu-să.

*Ecli. 47, 15. 21. *Iară Solomon era în moștenirea sa, având toate împărățiile de la râul pământului filisteailor până la hotarul Eghiptului, a celor ce-i aducea daruri și slujbă în toate zilele vieții lui.

* lipsă! 22. Și era bucata lui Solomon în toate zilele, *treizeci de cori de frunte de făină și șasezeci de cori de făină,

23. Zeace boi grași și doaozeci de boi de păscut și o sută de berbeci, afară de vânatul cerbilor, căpriorilor și a bivolilor și al paserilor hrânite.

24. Că el biruia tot ținutul care era preste râu, de la Thafsa până la Gazan, și pre toți împărății ținuturilor acelora și | avea pace din toate părțile împregiur.

25. Și lăcuia Iiuda și Israil fără nici o teamere, fieștecarele supt vița sa și supt zmochinul său, de la Dan până la Versavia, în toate zilele lui Solomon.

*2 Par. 9, 25. 26. *Și avea Solomon patruzeci de mii de iasle de cai de căruță și doaosprăzece mii de călăreți.

27. Și hrănea mai sus-zișii, cei mai-mari rânduiți ai împăratului, ci și ceale de lipsa measei împăratului Solomon, cu grije mare le slujea în vremea sa.

28. Și orzul și pleavele cailor și a dobitoacelor le purta la locul unde era împăratul, după rânduiala sa.

29. Și au dat Dumnezeu înțelepciune lui Solomon și minte multă foarte și înălțimea inimii, ca năsipul care iaste în țărnișurile mării.

30. Și întrecea înțelepciunea lui Solomon pre înțelepciunea tuturor răsăriteanilor și a egipteanilor.

123r 31. *Și era mai înțelept decât toți oamenii, mai înțelept decât Eftan iezdrahiteanul și Heman și Halkol și decât Dorda, fiii lui Mahol, și era numit în toate | | neamurile prinpregiur. *Ecli. 47, 16.

32. Și au grăit Solomon trei mii de pilde și au fost versurile lui o mie și cinci.

33. Și au socotit despre leamne, de la chedru, care iaste în Livan, până la hisop, care iase din păreate. Și au vorbit despre dobitoace și despre paseri și de ceale zburătoare și de pești.

[34] Și vinea din toate noroadele a auzi înțelepciunea lui Solomon și de la toți împărații pământului carii auzea înțelepciunea lui.

Cap 5

Hiram îngăduiaște lui Solomon, spre zidirea bisearcii, tăietori de leamne, cărora Solomon le dă bucate. Numărul tăietorilor, purtătorilor de greotăți, tăietorilor de pietri și al celor mai-mari ai lor.

1 i au trimis Hiram, împăratul Tirului, slugile sale la Solomon, că au auzit cum că-l unsease împărat în locul tătâni-său, că priiatin fusease Hiram lui David în toată vremea.

2. Și au trimis Solomon la Hiram, zicând:

123v 3. „Tu știi vrearea lui David, tătâni-mieu, și cum că n-au putut zidi casă numelui Domnului, Dumnezeului său, pentru războaiele ce să apropia prinprejur, până când | i-au dat Domnul supt urma picioarelor lui.

4. Iară acum odihnă mi-au dat Domnul, Dumnezeul mieu, prinprejur, și nu iaste Satan, nici tâmpinare rea.

5. Pentru aceea cuget a zidi besearica numelui Domnului, Dumnezeului mieu, precum au grăit Domnul lui David, tătâni-mieu, zicând: *«Fiiul tău, care l-oiu da în locul tău pre scaunul tău, acela va zidi casă numelui Mieiu».

*2 Împăr. 7, 13.
1 Par. 22, 10.

6. Deci, poruncește să-m taie slugile tale chedri din Livan, și slugile meale să fie cu slugile tale, iară plata slugilor tale o voiu da ție orice vei ceare, că știi cum nu iaste în norodul mieu om care să știe tăia leamne ca sidonii”.

7. Și, auzind Hiram cuvintele lui Solomon, s-au veselit foarte și au zis: „Bine e cuvântat Domnul Dumnezeu astăzi, care au dat lui David fiiu înțelept preste norodul acest mult”.

8. Și au trimis Hiram la Solomon, zicând: „Auzit-am ceale ce mi-ai poruncit; eu voiu face toată vrearea ta în leamne de chedru și în ceale cetinoasă.

124r 9. Slugile meale le vor duce din Livan la mare și eu le voiu așeza în plute pre | | mare până la locul ce-mi vei însămnna și le voiu pune acolo și le vei lua. Și-m vei da ceale de lipsă mie, să să dea bucată casii meale”.

10. Deci, Hiram da lui Solomon leamne de chedru și leamne de ceatină după toată vrearea lui.

11. Iară Solomon da lui Hiram cori de grău doaozeaci de mii, spre hrana casei lui, și doaozăci de cori de untdelemn curat. Aceastea da Solomon lui Hiram în toți anii.

12. *Și au dat Domnul înțelepciune lui Solomon precum i-au grăit; și era pace între Hiram și Solomon și au făcut amândoi legătură. *Sus 3, 12.

13. Și au ales împăratul Solomon lucrători din tot Israilul; și era poruncă de treizăci de mii de bărbați.

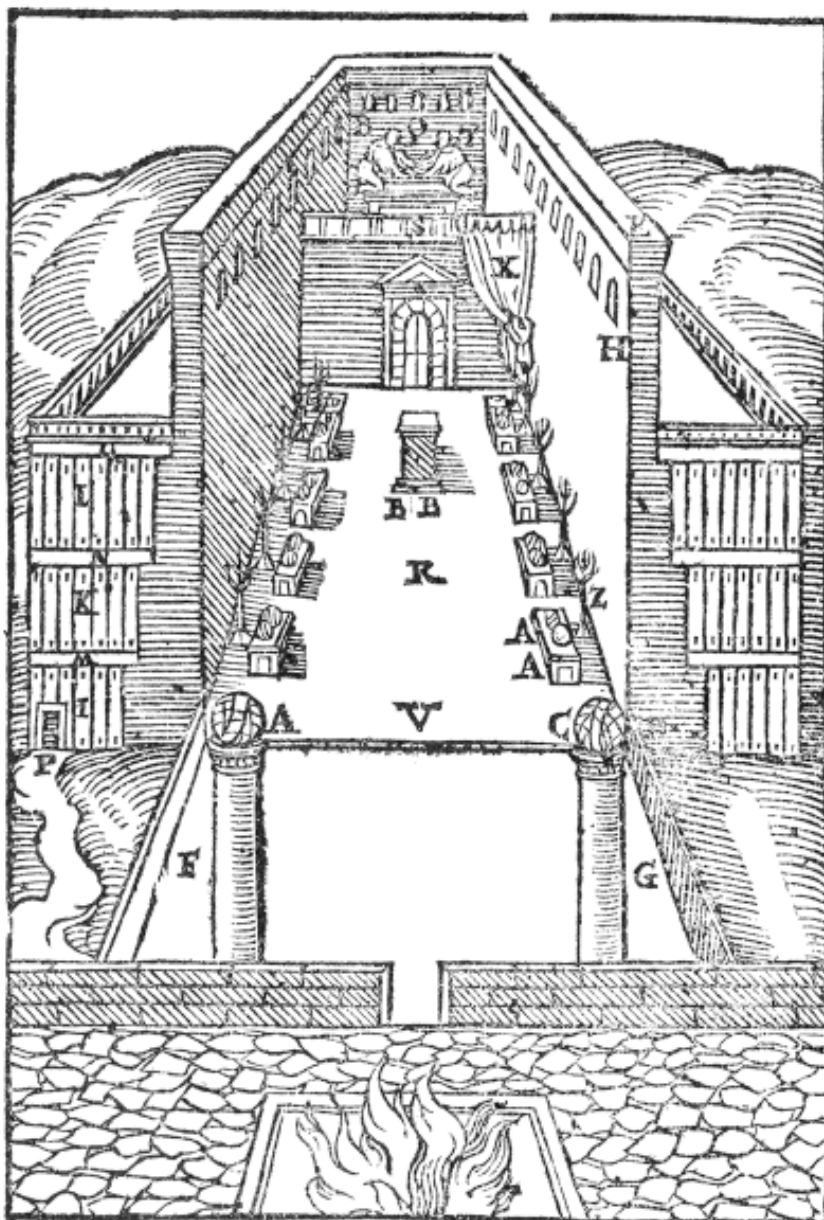
14. Și-i trimitea la Livan câte zece mii pre fieștecare lună pe rând, așa cât în doao luni era în casele sale; și Adoniram era preste porunca aceasta.

15. Și era lui Solomon șeaptezeci de mii de cei ce purta greotățile și optzeci de mii de tăietori de pietri în munte,

124v 16. Afară de cei mari, carii era rânduiți preste fieștecare lucruri, cu numărul trei mii și trei sute, carii porunca norodului și | celor ce lucra.

17. Și au poruncit împăratul să ia pietri mari, pietri scumpe spre temeiu bisearcii și să le facă în patru dungi.

18. Care le-au cioplit meșteri de piatră a lui Solomon și meșteri de piatră ai lui Hiram, iară ghivlii au gătit leamnele și pietrele spre zidirea casei.

Cap 6

Forma și clăditura bisericii, despre cele mai alese părți dinlontu și din afară.

*2 Par. 3, 1.

1. i au fost în anul al patru sute și optzeci ieșirii fiilor lui Israil din Egipt, în anul al patrulea, în luna Zioa (aceasta iaste luna a doao) *a împărății lui Solomon preste Israil, au început a să zidi casă Domnului.

2. Iară casa carea o zidise împăratul Solomon Domnului avea șasezeci de coți în lungime și doaozeci de coți în lățime și triizăci de coți în înălțime.

3. Și pridvorul era înaintea bisericii de doaozeci de coți lung, după măsura lățimii || bisericii, și avea zece coți de lat dinnaintea feații bisericii.

4. Și au făcut în biserică ferești strâmbe.

5. Și au zidit preste părății bisericii tăblite prinpregiur, în părății casii prinpregiurul bisericii și a jârtvenicului și au făcut coaste prinpregiur.

6. Tăblitul care era dedesupt cinci coți avea de lat, și tăblitul din mijloc șase coți lat, și al treilea tăblit șapte având coți de lat. Și grinzi au pus în casă prinpregiur, ca să nu să lipească de zidurile bisericii.

7. Iară casa când să zidea, de pietri cioplite și îndreptate s-au zidit. Și maiul și săcurea și tot ce-i de fier nu s-au auzit în casă când să zidea.

125r

8. Ușea coastei din mijloc era în partea casei de-a dreapta, și prin cigă să suia la mijlocul casei ceii de cină și de la mijloc la al treilea.

125v 9. Și au zidit casa și o au săvârșit și au acoperit casa cu lațuri de chedru.

10. Și au zidit podire preste toată casa de cinci coți înaltă și au acoperit | casa cu leamne de chedru.

11. Și au fost cuvântul Domnului către Solomon, zicând:

12. „Casa aceasta carea o zidești, de vei umbla în poruncile Meale și judecățile Meale vei face și vei păzi toate ceale poruncite ale Meale, pășind printr-însa, voiu întări cuvântul Mieu ție, *care am grăit către David, tatăl tău.

13. *Și voiu lăcui în mijlocul fiilor Israil și nu voiu părăsi norodul Mieu Israil”.

14. Și au zidit Solomon casa și o au săvârșit.

15. Și au zidit păreții casii dinlontru cu table de chedru, din fața casei până la vârful păreților, și până la boltituri i-au acoperit cu leamne de chedru dinlontru și au coperit fața casei cu tăbli de ceatină.

16. Și au zidit de doaozăci de coți la partea cea mai dinnapoi a bisearicii podiri de chedru, din fața de jos până sus. Și au făcut casa jârtvenicului dinlontru în sfânta sfintelor.

17. Și de patruzăci de coți era bisearica dinnaintea ușilor jârtvenicului.

126r 18. Și cu chedru toată casa dinlontru || să îmbrăca, având scobiturile și închieturile sale de meșteri făcute și săpături ivindu-să. Toate cu tăbli de chedru să îmbrăca, nicidecum piatră nu să putea arăta în păreate.

*2 Împăr. 7, 16,17.

*1 Par. 22, 9.

19. Iară jârtvelnicul în mijlocul casii în partea dinlontru făcuse, ca să puie acolo sicriul legii Domnului.

20. Și jârtvelnicul avea lungime doaozăci de coți și doaozăci de coți în lat și doaozăci de coți înalt. Și l-au acoperit și l-au înbrăcat cu aur curat, ci și oltariul l-au îmbrăcat cu chedru.

21. Și casa dinnaintea jârtvelnicului o au acoperit cu aur curat și au înfipt tablele cu cuie de aur.

22. Și nu era ceva în bisearică să nu să acopere cu aur, ci și tot oltariul jârtvelnicului l-au coperit cu aur.

23. Și au făcut în jârtvelnic doi heruvimi de leamne de maslin de zeace coți înalți.

24. De cinci coți o aripă a heruvimului și de cinci coți ceaaaltă aripa heruvimului, adecă zeace coți având, de la | vârful unii aripi până la vârful arepii ceiaalalte.

126v

25. Și de zeace coți era al doilea heruvim, în aseaminea măsură, și un lucru era în doi heruvimi.

26. Adecă, naltul avea un heruvim de zeace coți și aseaminea heruvimul al doilea.

27. Și au pus heruvimii în mijlocul bisearicii ceii dinlontru. Și-și întindea arepile heruvimii și atingea o aripă păreatele, și aripa heruvimului al doilea atingea al doilea păreate, iară cealeaalte areapi în partea din mijlocul bisearicii împreună să atingea.

28. Și au coperit heruvimii cu aur.

29. Și toți păreții bisearicii prinpregiur i-au cioplit cu multe fealiuri de scobituri și cu strună; și au făcut în ei heruvimi și ramuri de finic și zugrăvituri de multe fealiuri, ca când ar spânzura din păreate și ar ieși.

30. Ci și fața casei o au coperit cu aur dinlontru și din afară.

31. Și în întrarea jârtvelnicului au făcut ușuliță de leamne de maslin și ușorii unghiețelor cinci. ||

32. Și doao uși din leamne de maslin și au cioplit într-însele zugrăvitura heruvimilor și forma finicilor și lucruri înfrumsășate foarte ivindu-să; și le-au coperit cu aur. Și au acoperit și heruvimii și finicii și cealeaalte cu aur.

127r

33. Și au făcut în întrarea bisearicii ușori din leamne de maslini în patru dungi,

34. Și doao uși din leamne de cetină dinlontru. Și amândoao ușile era îndoite, și împreună fiindu-să, să deșchidea.

35. Și au cioplit heruvimi și ramuri de finic și scobituri foarte ivindu-să; și le-au acoperit toate cu tăbli de aur, cu lucru în patru unghiuri după îndreptariu.

36. Și au zidit pridvor dinnainte, cu trei rânduri de pietri netezite și cu un rând de leamne de chedru.

37. În anul al patrulea s-au întemeiat casa Domnului în luna Zio.

38. Și în anul al unsprăzeacelea, în luna Vul (aceasta e luna a opta) s-au isprăvit casa în tot lucrul său și în toate unealtele sale; și o au zidit în șapte ani. |

Cap 7

127v

Polata lui Solomon, casa chodrului Livanului, și a muiarii lui, de multe fealiuri și scumpe foarte odăjdile bisearicii.

*Jos. 9, 10.

1. ară casa sa o au zidit Solomon în *treisprezece ani și desăvârșit o au făcut.
2. Și au zidit casa chodrului Livanului lungă de coți o sută și lată de coți cinzăci și înaltă de coți treizeci și patru prinblători între stâlpii de chedru, că leamne de chedru tăiașe pentru stâlpi.

3. Și cu tăbli de chedru au îmbrăcat toată cămara, carea în patruzeaci și cinci de stâlpi să sprijinea. Și un rând avea stâlpi cinsprăzeace,

4. În preajma sa puși.

5. Și din prejmă pre sineș privindu-să, cu aseaminea deșertare între stâlpi și preste stâlpi, leamne în patru dungi întru toate aseaminea.

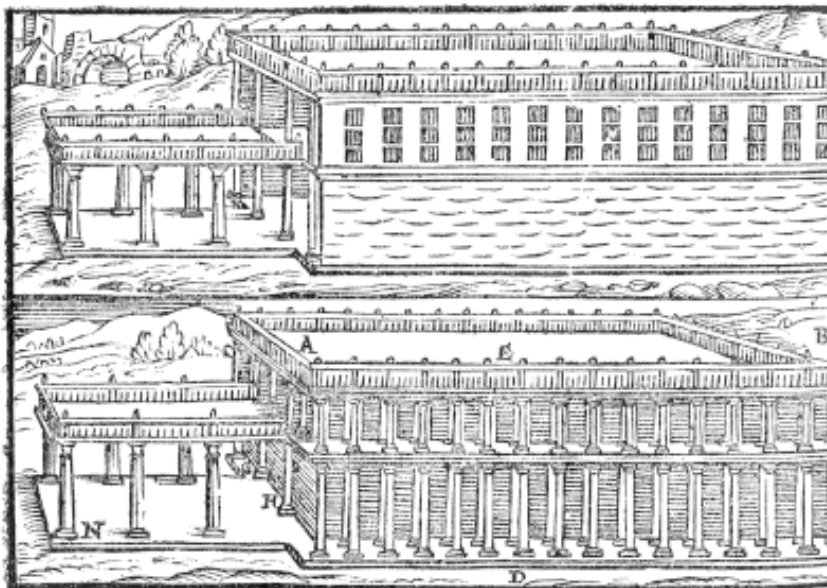
6. Și pridvorul stâlpilor l-au făcut lung de coți cincizăci și lat de coți treizăci, și alt pridvor în fața pridvorului celui mai mare și stâlpi și || epiștili preste stâlpi.

128r

7. Și pridvorul umbrariului în care iaste divanul au făcut și l-au coperit cu leamne de chedru de la fața pământului până la vârful.

*Sus 3, 1.

8. Și cășcioară în carea să ședea la judecată era în mijlocul pridvorului cu aseaminea lucrare. Și au făcut casă featei lui Faraon (*carea o luase muiare Solomon) cu aceaeaș lucrare cu care și pridvorul.

9. Toate cu pietri scumpe care la un modru și la o măsură, și dinlăuntru și din afară, era herestruite, din temeiu până la vârful păreților, și din afară până la pridvorul cel mai mare.

10. Iară temeiturile de pietri scumpe, cu pietri mari de zece sau opt coți.

11. Și pe deasupra pietri scumpe, de aseamenea măsură era tăiate și aseamenea de chedru.

12. Și pridvor mai mare rătund, cu trei rânduri de pietri tăiate și cu un rându de chedru cioplit; ci și în târnațul casii Domnului dinlăuntru și în pridvorul casii. |

13. Și au trimis împăratul Solomon și au adus pre Hiram din Tir,

128v 14. Fiiul muierii văduve din neamul Nethali, din tată tirian, meșter de aramă și plin de înțelepciune și de înțeleagere și de învățătură spre facerea a tot lucrul de aramă; care, venind la împăratul Solomon, i-au făcut tot lucrul.

15. Și au închipuit doi stâlpi de aramă, de optsprăzece coți înalt un stâlp, *și linia de doisprăzece coți încingea amândoi stâlpii.

*Ieremie 42, 21.

16. Și doao căpeteale au făcut, care să se puie spre capetele stâlpilor, vărsate din aramă: de cinci coți înalt un căpetel și de cinci coți înalt alt căpetel.

17. Și în modrul mreații și a lanțului șieși împreună cu lucru minunat țasut. Amândoo căpetealele stâlpilor era vărsate, câte șeapte rânduri de mrejuțe într-un căpetel și câte șeapte mrejuțe într-alt căpetel.

129r 18. Și au isprăvit stâlpii și doao rânduri prinpregiur de fieștecare mrejuțe, să a | |copere căpetealele care era pre vârful malogranatelor; într-același chip au făcut și căpetelului al doilea.

19. Iară căpetealele care era pre capetele stâlpilor, ca lucrarea crinului era făcute în pridvorul de patru coți.

20. Și iarăși alte căpeteale în vârful stâlpilor deasupra, după măsura stâlpului în prejma mrejițelor. Iară de malogranate era doao sute de rânduri înprejurul căpetelului al doilea.

21. Și au așezat doi stâlpi în pridvorul bisearcii și, așezând stâlpul cel de-a dreapta l-au cheamat cu nume Iahin; aseamenea au rădicat al doilea stâlp și au cheamat numele lui Vooz.

22. Și preste capetele stâlpilor au pus un lucru făcut ca crinul și s-au isprăvit lucrul stâlpilor.

23. *Și au făcut un mare vărsat, de zece coți de la uzna până la uzna, rătund împregiur, înălțimea lui de cinci coți, și o funișoară de treizeaci de coți îl încingea prinpregiur.

*2 Par. 4, 2.

129v 24. Și cioplitura de supt uzna îl încungiura | cu zece coți, ocolind marea; doao rânduri de cioplituri scobite era vărsate.

25. Și sta pre doisprăzece boi, din carii trei privea spre miazănoapte și trei spre apus și trei spre amiază și trei spre răsărit, și marea era deasupra lor, a cărora părțile dinapoi toate înlontru să pitula.

26. Iară grosimea vasului era de trei loți și uzna lui ca uzna paharului și ca foaia răvărsatului crin, doao mii de vaturi cuprindea.

27. Și au făcut zece temeuri de aramă, patru coți de lungi fieștecare temeiu și patru coți de late și trei coți de înalte.

28. Și însuși lucrul temeurilor prin mijloc ras era și cioplituri între închieturi.

29. Și între cununite și împletituri, lei și boi și heruvimi și închieturi aseamenea deasupra, și supt lei și boi ca niște cureale de aramă spânzurând.

30. Și patru roate prin fieștecare temeiu și osii de aramă, și prin patru părți ca niște umereale supt vas vărsate în prejma sa împreună privind. ||

31. Și gura vasului dinlontru era în vârful capului; și care din afară să arăta era de un cot toată rătăndă și așjiderea avea un cot și jumătate, iară în unghiurile stâlpilor multe fealiuri de scobituri era și în mijlocile între stâlpilor în patru cornuri, nu rătănde. 130r

32. Și patru roate, care prin patru unghiurile temeului era, să lipea între sineș supt temeiu; o roată era naltă de un cot și jumătate.

33. Și așa era roatele ca ceale din car, și osiile lor și spițele, și șinele și gălețile toate vărsate.

34. Că și umerealele ceale patru prin fieștecare unghiurile temeului unuia, din însuși temeiu vărsat și încheiate era.

35. Iară în vârful temeului era o rătănzire oarecarea de o jumătate de cot, așa lucrată, cum vasul amestecăturii de vin să să poată pune deasupra, având scobiturile sale și multe fealuri de cioplituri din sineș. |

36. Și au scobit în tăblitele ceale ce era de aramă și în unghiuri, heruvimi și lei și ramuri de finic ca în asămănarea omului ce stă, ca nu pitulate, ci puse prinpregiur să să vază. 130v

37. Într-acestaș chip au făcut zece temeiuri, cu o vărsătură și cu o măsură și cu o aseamenea cioplitură.

38. Și au făcut zece vase de aramă; patruzeaci de vaturi cuprindea un vas și era de patru coți și fieștecare vas pre fieștecare unghiuri, adecă pre zece temeiuri au pus.

39. Și au așezat zece temeiuri, cinci de-a dreapta parte a bisearicii și cinci la stânga, iară mare l-au pus de-a dreapta partea bisearicii, în prejma răsăritului despre amiazăzi.

40. Și au făcut Hira tipsii și furculițe și unghițe și au isprăvit tot lucrul împăratului Solomon în bisearica Domnului:

41. Stâlpi doi și funișoarele căpețealelor preste căpețealele stâlpilor doao și mrejuțe doao, să acopere ceale doao funișoare, care era preste capetele stâlpilor, ||

42. Și malogranate patru sute în doao mrejuțe, doao rânduri de malogranate în fieștecare mrejuță, spre acoperirea funișoarelor căpețealelor care era pe capetele stâlpilor, 131r

43. Și temeiuri zece și vase zece pre temeiuri,

44. Și un mare și boi doisprăzeace supt mare,

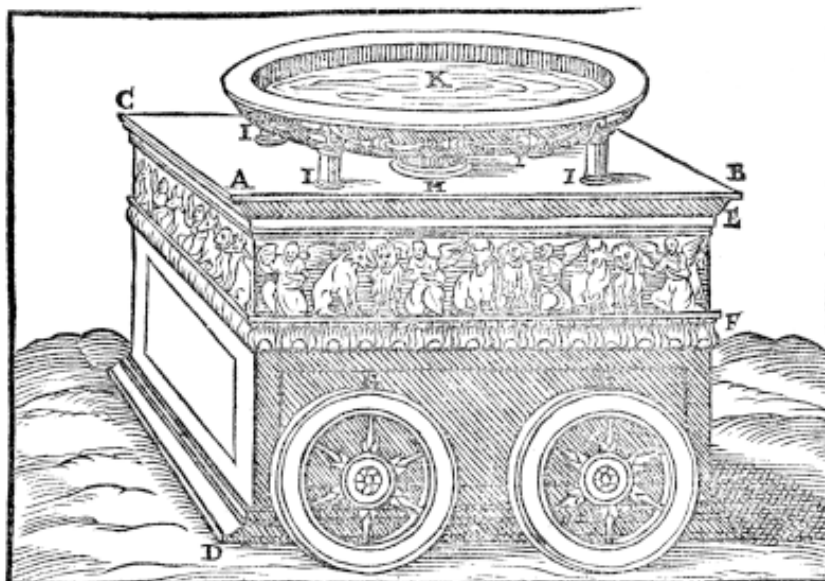
45. Și tipsii și furculițe și unghițe, toate vaseale care au făcut Hiran împăratului Solomon în casa Domnului era de aramă aurită.

46. În câmpia ținutului Iordanului le-au vărsat împăratul în pământ deios, între Soth și Sarthan.

47. Și au pus Solomon toate vasele, iară pentru prea multa mulțime nu era măsura aramii.

48. Și au făcut Solomon toate vasele în casa Domnului: oltariu de aur și masă pre care să se puie pânilor punerii-înainte, de aur.

49. Și sfeșnice de aur, cinci de-a dreapta și cinci de-a stânga, în preajma jârtvelnicului din aur curat, și ca florile crinului, și deasupra candilele de aur, și clește de aur.

- 131v 50. Și urcioare și furculițe și păhăreale și mo|jeruțe și cădelnițe de aur curat. Și țîșinile ușilor casii aceii dinlontru, sfânta sfintelor, și a ușilor casii *bisearicii era de aur.
51. Și au isprăvit tot lucrul care făcea Solomon în casa Domnului și au adus înlontru, care sfințise David, tată-său, argintul și aurul și vasele și le-au pus în vistieriile casii Domnului.

*2 Par. 5, 1.

Cap 8

Bisearica, după ce s-au dus într-însa sicriiul, să tâmosească umplând-o ceața. Solomon, după lunga rugăciune, blagoslovească norodul. Numărul boilor și al oilor ce s-au jârtvit spre această prăznuire.

1. * **A** tunci s-au adunat toți cei mai mari născuți a lui Israil, cu căpeteniile neamurilor și povățuitorii familiilor fiilor lui Israil, la împăratul Solomon în Ierusalim, ca să ducă sicriiul legii Domnului din cetatea lui David, adecă din Sion.
- 132r 2. Și s-au adunat la împăratul Solomon tot Israilul în luna Eftanim în zi de praz|nic, aceasta iaste luna a șaptea.
3. Și au venit toți bătrânii din Israil și au adus sicriiul preoții.
4. Și au purtat sicriiul Domnului și cortul așezământului și toate vasele jârtvelnicului care era în cort, și le ducea preoții și leviții.
5. Iară împăratul Solomon și toată mulțimea lui Israil, carea să adunase la el, pășea cu el înaintea sicriiului și jârtvea oi și boi fără prețuire și fără număr.
6. Și au dus înlontru preoții sicriiul legii Domnului în locul său, în jârtvenicul bisearicii, în sfânta sfintelor, supt arepile heruvimilor.
7. Că heruvimii își întindea arepile preste locul sicriiului și acoperea sicriiul și verigile lui deasupra.
8. Și când să ivea verigile și li să arăta vârfurile afară de jârtvenic înaintea oltariului, nu să arăta mai mult din afară, carele au și fost acolo până într-această zi. |
- 132v 9. Iară în sicriiu nu era *altceva, fără numai doao lespezi de piatră, care pusease într-însul Moisi în Horiv, când au făcut Domnul legătura cu fiii lui Israil, când ieșea din pământul Eghiptului.
10. Și au fost deacă au ieșit preoții din jârtvelnic, ceața au împlut casa Domnului.
11. Și nu putea preoții a sta și a sluji pentru ceață, că umpluse slava Domnului casa Domnului.
12. Atunci au zis Solomon: „*Domnul au zis să lăcuiască în ceață.
13. Zidind am zidit casă spre lăcașul Tău, prea puternic e scaunul Tău în veac”.
14. Și ș-au întors împăratul fața sa și au blagoslovit toată bisearica lui Israil, că toată besearea lui Izrail sta.
15. Și au zis Solomon: „Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeuul lui Israil, Carele au grăit cu gura Sa cătră David, tatăl meu, și în mânilor Lui au isprăvit, zicând:
- 133r 16. «Din ziua carea am scos norodul Mieu Israil din Eghipt, n-am ales cetate din toate neamurile lui Israil, să se zidească || casă și să fie numele Mieu acolo, ci am ales pre David să fie preste norodul Mieu Israil».

*2 Par. 5, 2.

*Ieșir. 34, 27.
Ovr. 9, 4.

*2 Par. 6, 1.

- *2 Împăr. 7, 5. 17. *Și au vrut David, tatăl meu, a zidi casă numelui Domnului, Dumnezeului lui Israil.
 18. Și au zis Domnul către David, tatăl meu: «Ce ai gândit în inima ta a zidi casă numelui Mieiu, bine ai făcut aceasta și cu mintea a cugeta.
 19. Însă tu nu-M vei zidi casă, ci fiul tău, care va ieși din coapsele tale, acela va zidi casă numelui Mieiu».
 20. Întărit-au Domnul cuvântul Său, care au grăit. Și am stătut în locul lui David, tatălui meu, și am șezut spre thronul lui Israil, precum au grăit Domnul, și am zidit casă numelui Domnului, Dumnezeului Israil.
 21. Și am rânduit acolo locul sicriiului în care legătura Domnului iaste, care au făcut cu părinții noștri când au ieșit din pământul Eghiptului”.
 22. Și au stătut Solomon înaintea oltariului Domnului în vederea bisearcii lui Israil și ș-au întins mâinile sale la ceriu.
 23. Și au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, nu iaste aseaminea Ție Dumnezeu în ceriu sus și pre pământ jos, Care păzești legătura și mila slujilor Tale, care umblă înaintea Ta în toată inima sa,
 24. Care ai păzit slujii Tale, David, | tatălui meu, Care ai grăit lui. Cu gura ai grăit și 133v
 cu mâinile ai isprăvit, precum această zi arată.
 25. Acum, dară, Doamne, Dumnezeul lui Israil, ține slugii Tale, lui David, tatâni-mieiu, care i-ai grăit, zicând: «*Nu să va lua de la tine bărbat înaintea Mea, care să șază pre thronul lui Israil, însă așa, de vor păzi fiii tăi calea sa, să umble înaintea Mea, precum tu ai umblat în vederea Mea».
 26. Și acum, Doamne, Dumnezeul lui Israil, întărească-să cuvintele Tale, care ai grăit slujii Tale, David, tatâne-mieiu.
 27. Au doară poate-să gândi că adevărat Dumnezeu lăcuiaște pre pământ? Că de vreme ce ceriul și ceriurile ceriurilor nu Te pot cuprinde, cu cât mai vărtos casa aceasta, carea o am zidit?
 28. Însă caută spre rugăciunea slugii Tale și la cearerea lui, Doamne, Dumnezeul mieiu, ascultă viersul și rugăciunea carea sluga Ta să roagă înaintea Ta, astăzi.
 29. Să fie ochii Tăi deșchiși preste casa aceasta noaptea și zioa, preste casa || de care 134r
 ai zis: *«Fi-va numele Mieiu acolo», ca să ascuți rugăciunea cu carea să roagă în locul acesta către Tine sluga Ta,
 30. Ca să ascuți rugăciunea robului Tău și a norodului Tău, Israil, ori de ce să vor ruga în locul acesta. Și să-i ascuți în locul lăcuinții Tale în ceriu, și când vei asculta, milostiv vei fi.
 31. De va păcătui omul împotriva aproapelui său și va avea ceva jurământ, cu care să să ție strâns, și va veni pentru jurământ înaintea oltariului Tău în casa Ta,
 32. Tu vei asculta în ceriu și vei face și vei judeca slugile Tale, osândind pre cel necurat și răsplătindu-i calea sa preste capul lui, și îndreptând pre cel drept și dând lui după dreptatea sa.
 33. De va fugi norodul Tău, Israil, de nepriiatinii săi (pentru că va păcătui Ție) și, făcând pocăință și mărturisindu-să numelui Tău, vor veni și să vor ruga și vor cere iertare de la Tine în casa aceasta,
 34. Ascultă în ceriu și iartă păcatul norodului | Tău Israil și vei aduce la pământul care 134v
 l-ai dat părinților lor.
 35. De va fi închis ceriul și nu va plua pentru păcatele lor și, rugându-să în locul acesta, pocaianie vor face numelui Tău și de la păcatele sale să vor întoarce pentru năcazul său,
 36. Ascultă-i în ceriu și lasă păcatele robilor Tăi și norodului Tău Israil și-i arată calea cea bună prin carea să umble și dă ploaie pre pământul Tău, care l-ai dat norodului Tău spre moștenire.
 37. Foamete de să va naște pre pământ, au ciumă, au strâcat văzduh, au zmoliciune, au lăcustă, sau rugină și-l va năcăji nepriiatinul lui conocindu-i porțile, toată rana și toată neputința,
 38. Toată îmbucarea și blăstămul care să va întâmpla a tot omul din norodul Tău Israil, de-ș va cunoaște cineva rana inimii sale și-ș va întinde mâinile sale în casa aceasta,
 39. Tu vei asculta în ceriu în locul lăcașului Tău și iarăș Te vei milostivi și vei || face ca 135r
 să dai fieștecăruia după căile sale, precum vei vedea inima lui (că Tu cunoști sânгур inima tuturor fiilor oamenilor).
 40. Să se teamă de Tine în toate zilele în care trăiesc pre fața pământului care l-ai dat părinților noștri.
 41. Ci încă și streinul, care nu iaste din norodul Tău, Israil, când va veni din loc departe pentru numele Tău (că să va auzi numele Tău cel mare și mâna Ta cea mare și brațul Tău

42. Cel întins în tot locul), deci când va veni și să va ruga în locul acesta,
43. Tu vei asculta în ceriu, întru tăria lăcașului Tău, și vei face toate pentru carele Te va chema cel strein, ca să învețe toate noroadele locurilor a să teame de numele Tău, precum norodul Tău, Israil, și să cunoască că numele Tău s-au chemat preste casa aceasta, carea o am zidit.
44. De va ieși norodul Tău la războiu împotriva nepriiatinilor săi, pre cale ori încătōr îi vei trimite, Te vor ruga în prejma călii cetății carea o ai ales și în prejma casii carea o ai zidit numelui Tău, |
- 135v 45. Și vei asculta în ceriu rugăciunile lor și ceacerile lor și vei face judecata lor.
46. Iară de vor greși Ție (*că nu iaste care să nu greșască) și, mâniindu-Te, îi vei da nepriiatinilor săi și robi să vor duce în pământul nepriiatinilor departe sau aproape
47. Și să vor pocăi în inima sa în locul robiei și, întorcându-să, Te vor ruga de iertare în robia sa, zicând: «Păcătuit-am, nedreptate am făcut, necurat ne-am purtat»,
48. Și să vor întoarce cătră Tine în toată inima sa și cu tot sufletul său în pământul nepriiatinilor săi, la care robi să vor duce și Te vor ruga în preajma călii pământului său, care l-ai dat părinților lor și a cetății carea o ai ales și a bisearicii carea o ai zidit numelui Tău.
49. Vei apuca în ceriu, întru tăria scaunului Tău, rugăciunile lor și cererile lor și vei face judecata lor.
- 136r 50. Și Te vei milostivi norodului Tău, care au greșit Ție, și tuturor nedreptăților lor, cu carele au nelegiuit împotriva Ta, și le vei da milă înaintea celor || ce-i vor avea robi, să li să milostivească.
51. Că norodul Tău iaste și moștenirea Ta, pre carii i-ai scos din pământul Eghiptului, din mijlocul cuptoriului celui de fier.
52. Ca să fie ochii Tăi deșchiși spre rugăciunea șerbului Tău și norodului Tău, Israil, și să-i ascuți întru toate pentru carele Te vor chema.
53. Că Tu Ți i-ai osăbit spre moștenire dintru toate noroadele pământului, precum ai grăit prin Moisi, șerbul Tău, când ai scos părinții noștri din Eghipt, Doamne Dumnezeule!”
54. Și au fost deacă au plinit Solomon, rugând pre Domnul, toată rugăciunea și rugarea aceasta, s-au sculat dinnaintea oltariului Domnului, că amândoa genunchele în pământ înfipsease și mânilor întinsease spre ceriu.
55. Stătut-au, dară, și au blagoslovit toată bisearica lui Israil cu glas mare, zicând:
56. „Bine e cuvântat Domnul, Care au dat odihnă norodului Său, Israil, după toate care au grăit; n-au căzut nici un cuvânt din toate ceale bune, care au grăit prin Moisi, sluga Sa.
57. Fie Domnul, Dumnezeul nostru, cu noi, precum au fost cu părinții noștri, nepărăsindu-ne și ne|lepădându-ne,
- 136v 58. Ci să ne pleace sufletele noastre cătră Sine, ca să umblăm întru toate căile Lui și să păzim poruncile Lui și țeremoniile Lui și judecățile, oricare au poruncit părinților noștri.
59. Și fie cuvintele Meale aceastea, cu care m-am rugat înaintea Domnului, apropiindu-să cătră Domnul, Dumnezeul nostru, zioa și noaptea, să facă judecată slugii Sale și norodului Său, Israil, în toate zilele.
60. Să știe toate noroadele pământului că Domnul Însuș iaste Dumnezeu și nu iaste altul afară de El.
61. Și fie inima noastră desăvârșit cu Domnul, Dumnezeul nostru, să umblăm în așezământurile Lui și să păzim poruncile Lui ca și astăzi.
62. Deci împăratul și tot Israilul cu el jârtvea junghieri înaintea Domnului.
63. Și au ucis Solomon jârtve păciuitoare, care le-au jârtvuit Domnului, boi doaozeaci și doao de mii, și oi o sută doaozeaci și doao de mii și au sfințit || bisearica Domnului împăratul și fiii lui Israil.
- 137r 64. În zioa aceea au sfințit împăratul în mijlocul pridvorului, care era înaintea casii Domnului, că au făcut acolo ardere de tot și jârtvă și grăsimea celor de pace, că oltariul cel de aramă, care era înaintea Domnului, mai mic era și nu putea cuprinde arderea de tot și jârtva și grăsimea celor de pace.
65. Și au făcut Solomon în vremea aceea prăznuire vestită, și tot Israilul cu el, mulțime mare de la intrarea lui Emath până la râul Eghiptului înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, șapte zile și șapte zile, adecă patrușprăzece zile.
66. Și a opta zi au slobozit noroadele, carii, binecuvântând pre împăratul, s-au dus la sălașele sale veselindu-să și cu inimă bucuroasă pentru toate ceale bune, carea făcuse Domnul lui David, slugii Sale, și lui Israil, norodului Său.

*2 Para. 6, 36.
Ecl. 7, 21.
1 Ioan 1, 10.

Cap 9

Domnul, lui Solomon a doao oară arătându-Să, îi poruncește a ținea poruncile Sale, adăogând amănănțarea de nu să vor ținea. | Solomon mai multe cetății zidește; neamurile și le face dăjduitoare și, corabie în Ofir trimițând, mult aur primeaște. 137v

1. i au fost deacă au isprăvit Solomon zidirea casii Domnului și zidirea împăratului și tot ce poftise și voise a face,

*Sus 3, 7.

2. I s-au arătat Domnul a doao oară, *precum i să arătase în Gavaon.

2 Par. 7, 12.

3. Și au zis Domnul cătră el: „Ascultat-am rugăciunea ta, cu carea te-ai rugat înaintea Mea, sfințit-am casa aceasta, carea o ai zidit ca să-Mi puiu numele Mieu acolo în veac; și vor fi ochii Miei și inima Mea acolo în toate zilele.

4. Și tu, de vei umbla înaintea Mea, precum au umblat tatăl tău, în unirea inimii și în dreptate, și vei face toate care ți-am poruncit, și legiuitele Meale și judecățile Meale le vei ține,

*2 Împăr. 12, 16.

5.* Pune-voiu thronul împărăției tale preste Israil în veac, precum am grăit lui David, tătâne-tău, zicând: «Nu să va lua bărbat din ruda ta din scaunul lui Israil!»

6. Iară cu întoarcere de vă veți întoarce voi și fiii voștri, nu umblând după Mine, nici păzind porun | cile Meale și țeremoniile Meale, care v-am pus înaintea, ci vă veți duce și veți cinsti dumnezei streini și vă veți închina lor, 138r

7. Lua-voiu pre Israil de pre fața pământului care l-am dat lor, și bisearica carea o am sfințit numelui Mieu o voiu lepăda din vederea Mea și va fi Israil spre pildă și spre baznă tuturor noroadelor.

8. Și casa aceasta va fi spre pildă; tot care va trece printr-însa să va zătăci și va șuiera și va zice: *«Pentru ce au făcut Domnul așa pământului acestuia și căsii aceștia?»

*2 Leage 29, 24.

Irimie. 22, 20.

9. Și vor răspunde: «Că au părăsit pre Domnul, Dumnezeul său, Care au scos pre părinții lor din pământul Eghiptului și au urmat dumnezei streini și s-au închinat lor și i-au cinstit; pentru aceea au adus Domnul asupra lor tot răul acesta».

10. Și plinindu-să doaozeaci de ani, după ce zidise Solomon doao case, adecă, casa Domnului și casa împăratului,

11. (Hiram, împăratul Tirului, dând lui Solomon leamne de chedru și ceatini și aur după tot ce avea lipsă), atuncea au dat Solomon lui Hiram doaozeaci de orașe în pământul Galileii.

12. Și au ieșit Hiram din Tir să vază orașe | le care i le dedeese Solomon și nu i-au plăcut. 138v

13. Și au zis: „Au aceastea sânt cetățile care mi i-ai dat, frate?” Și le-au numit pământul Havul până în zioa aceasta.

14. Și au trimis Hiram la împăratul Solomon o sută și doaozeaci de talanți de aur.

15. Aceasta iaste suma cheltuielilor, carea o au dat împăratul Solomon spre zidirea casii Domnului și casei sale și a lui Mellon și a zidului Ierusalimului și Hesar și Maghedo și Gazer.

16. Faraon, împăratul Eghiptului, s-au suit și au prins Gazer și o au aprins cu foc; și hananeul care lăcuia în cetate l-au ucis și o au dat zeastre featei sale, muierii lui Solomon.

17. Și au zidit Solomon Gazer și Vethoron cea mai din gios,

18. Și Valaath și Palmira în pământul pustii.

19. Și toate satele care să ținea de dânsa și era fără zid le-au întărit, și cetățile carălor și cetățile călăreților și orice i-au plăcut a zidi în Ierusalim și în Livan și în tot pământul biruinții sale.

20. Tot norodul care rămăsease din ammorrei și hethei și ferezei și hevei și ievusei, carii nu sânt din fiii lui Israil, | |

21. Acestora fiii, carii rămăsease pre pământ, adecă carii nu-i putuse dezrădăcina fiii lui Israil, i-au făcut Solomon dăjduitori până în zioa aceasta. 139r

22. Iară din fiii lui Israil n-au rânduit Solomon a sluji pre careva, ci era bărbați ostași și slugitorii lui și căpetenii și povățuitori și mai-mari preste care și preste călăreți.

23. Și era căpetenii preste toate lucrurile lui Solomon puși cinci sute cincizeaci, carii avea supus norodul și celor rânduite lucruri porunca.

*1 Para. 8, 11.

24. Iară *fata lui Faraon s-au suit din cetatea lui David în casa sa, care-i zidise Solomon, atunci au zidit Mellon.

25. Și aducea Solomon de trei ori în tot anul arderi de tot și jârtve păciuitoare pre oltariul care zidise Domnului și aprindea tămâie înaintea Domnului; și s-au isprăvit bisearica.

26. Și corabie au făcut împăratul Solomon în Asion Gavir, carea iaste lângă Ailath, în țarmurile Mării Roșie, în pământul Idumeii.

27. Și au trimis Hiram în corabia aceea slugile sale, bărbați corăbieri și știuți la mare, cu slugile lui Solomon. |

139v 28. Carii viind în Ofir, luund de acolo aur, patru sute și doaozeaci de talanți, l-au adus la împăratul Solomon.

Cap 10

Venit-au împărăteasa Sava la împăratul Solomon; carea minunându-să de înțelepciunea lui, de mărime și de stăpânire, dând și primum mari daruri, s-au dus. Solomon multă dajdă și aur de airea, vase și paveze și mărețul thron rânduiaste; mari și scumpe unealte are în vase, în căruțe și în cai, în prisosirea argintului și a chedrilor.

1. * i și împărăteasa Sava, auzând veasta lui Solomon în numele Domnului, au venit a-l ispiti în ciumenturi. *2 Para. 9, 1. Math. 12, 42.
2. Și, întrând în Ierusalim cu multă petreacere și găzdăcii, cămilele purtând mireazme și aur mult foarte și pietri scumpe, venit-au la împăratul Solomon și au grăit toate care avea în inima sa. Luc. 11, 41.
3. Și o au învățat Solomon toate cuvintele care pusease înainte; n-au fost cuvânt care să fie putut tăinui pre împăratul și să nu-i răspună.
- 140r 4. Și, văzând împărăteasa Sava toată înțelep| ciunea lui Solomon și casa carea zidise,
5. Și bucatele mesii lui și lăcașele slugilor și rânduiatele slujitorilor și hainele lor și pâharnicii și arderile de tot care aducea în casa Domnului, nu mai avea duh.
6. Și au zis cătră împăratul: „Adevărat iaste cuvântul care l-am auzit în pământul meu
7. Despre cuvintele tale și despre înțelepciunea ta și nu credeam celor ce-m spunea, până când însăși am venit și am văzut cu ochii miei și am aflat că jumătate parte nu mi s-au vestit; mai mare iaste înțelepciunea și lucrurile tale decât vestea carea am auzit.
8. Fericți oamenii tăi și fericite slugile tale, carii stau înaintea ta pururea și aud înțelepciunea ta.
9. Fie Domnul, Dumnezeuul tău, binecuvântat, Căruia l-ai plăcut și te-au pus pre thronul lui Israil, pentru că au iubit Domnul pre Israil în veac și te-au rânduit împărat, să faci judecată și dreptate”.
- 140v 10. Și au dat împăratului o sută doaozeaci de talanți de aur și mireazme multe fo| arte, și pietri scumpe; nu s-au adus mireazme așa multe decât acealea care au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon.
11. *Ci și corabia lui Hiram, carea aducea aur din Ofir, au adus din Ofir leamne de chedru multe foarte și pietri scumpe. *2 Par. 9, 10.
12. Și au făcut împăratul din leamnele ceale de chedru stâlpii casii Domnului și casei împăratului, și lăute și cobze cântăreților. Nu s-au adus de acel feal de leamne de chedru, nici s-au văzut până într-aceasta zi.

13. Iară împăratul Solomon au dat împărăteasei Savei toate care au vrut și au cerut de la el, afară din ceale care i le-au dăruit din vrearea sa cu împărătesc dar. Carea s-au întors și s-au dus în țara sa, cu slugile sale.

14. Și era măsura aurului, care să adusease lui Solomon prin fieștecare an, șase sute șasăzece și șase de talanți de aur,

15. Afară din cel ce aducea bărbații carii era preste vămi și neguțătorii și toți carii vindea târguiri și toți împărății Araviei și povățuitorii pământului.

16. Și au făcut împăratul Solomon paveze | | de aur curat doao sute; șese sute de sicle 141r
de aur au dat spre tăblile unii pavăze,

17. Și trei sute de pavăze de pedrestrași din aur ales, trei sute de mine de aur îmbrăca o pavază; și le-au pus împăratul în casa jocului Livanului.

18. Și au făcut împăratul Solomon thron de evur mare și l-au îmbrăcat cu aur curat foarte,

19. Care avea șese treapte; și vârful thronului era rătund în partea dinnapoi, și doao mâni dincoace și dincoala fiind scaunul și doi lei sta lângă fieștecare mâni.

20. Și doisprăzeace leuți stând peste șese trepte dincoace și dincoala; nu s-au făcut lucru ca acela în toate împărățiile.

21. Ci și toate vaseale cu care bea împăratul Solomon era de aur și toate unealtele casei jocului Livanului de aur curat, nu era argint, nici să socotia de ceva prețu în zilele lui Solomon,

22. Că corabia împăratului pre mare cu corabia lui Hiram o dată în trei ani să ducea în Tharsis, aducând de acolo aur și argint | și dinți de elefant și măimuțe și păuni. 141v

23. Și s-au mărit împăratul Solomon preste toți împărății pământului, cu averile și cu înțelepciunea.

24. Și tot pământul dorea fața lui Solomon, să auză înțelepciunea lui, care-i dedeade Dumnezeu în inima lui.

25. Și toți îi aducea daruri, vase de argint și de aur, haine și arme de război și mirosuri și cai și cămile, prin toți anii.

*2 Para. 1, 14.

26. *Și au adunat Solomon căruțe și călăreți și i s-au făcut căruțe o mie patru sute și călăreți doaosprăzeace mii; și i-au rânduit prin cetăți întărite și cu împăratul în Ierusalim.

27. Și au făcut de au fost atâta prisosință argintului în Ierusalim, cât și a pietrilor; și mulțime de chedri au dat ca morii carii să nasc în câmpuri.

28. Și să aducea cai lui Solomon din Eghipt și din Coa, că neguțătorii împăratului cumpăra din Coa și cu prețu rânduit îi ducea.

29. Și ieșiia caru cu patru cai din Eghipt cu șase sute de sicli de argint, și calul o sută cincizeaci, și într-acesta chip toți împărății hefteilor și a Sirii vindea cai. | |

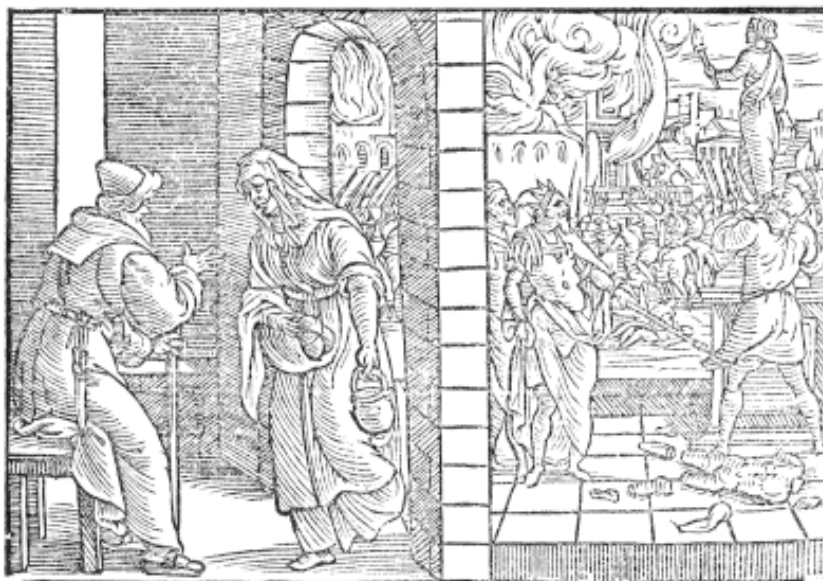
Cap 11

142r

Solomon, cu multe muiari de alt neam să împreună și, de la dânseale blăznit, să întoarce la închinarea idolilor lor, spre carii, mâniindu-să Domnul, îi deșteaptă împotrivorii pre Adad,

Razon și Ierovoam, căruia prin prorocul Ahiam îi făgăduiaște împărăție lui Israil, lăsând un neam fiu lui lui Solomon; moare Solomon după patruzeci de ani a împărăției, căruia urmează fiul Rovoam.

- 1 **L**ară împăratul Solomon *au iubit multe muieri de alt neam, și fata lui Faraon și moaviteance și idumee și sidonience și he thee, *2 Leagi 17, 17.
Ecli. 47, 21.
- 2 Din neamurile de carele au zis Domnul fiilor lui Israil: *, „Nu veți intra la eale, nici din ei vor intra la a voastre, că adevărat vor întoarce inimile voastre, să urmați dumnezeilor”. *Ieșir. 24, 16.
Deci acestora s-au împreunat Solomon cu aprinsă dragoste.
3. Și i-au fost lui muieri, ca împărătease, șapte sute, și țiitoare, trei sute; și au întors muierile inima lui.
4. Și, fiind acum bătrân, s-au blăznit inima lui prin muieri să urmeze dumnezei streini;
142v nici era inima lui de săvârșit cu Domnul, Dumnezeul său, ca inima lui David, tătâni-său.
5. Ci cinstea Solomon pre Astarthen, dumnezeoia sidonilor, și Moloh, idolul amoniteanilor.
6. Și au făcut Solomon ce nu plăcuse înaintea Domnului și n-au plinit a urma Domnului ca David, tatăl lui.
7. Atunci au zidit Solomon bisearică lui Hemos, idolului Moav, în muntele care iaste în prejma Ierusalimului, și lui Moloh, idolului fiilor Ammon.
8. Și într-acesta chip au făcut tuturor muierilor sale, celor de alt neam, care aprindea tămâi și jârvuia dumnezeilor săi.
9. Și S-au mâniat Domnul lui Solomon că s-au întors mintea lui de cătră Domnul, Dumnezeul lui Israil, *Carii i Să arătase a doao oară. *Sus 9, 2.
10. Și poruncise pentru cuvântul acesta să nu urmeze dumnezei streini, și n-au păzit care i-au poruncit Domnul.
11. Și au zis Domnul lui Solomon: „Pentru că ai avut aceasta la tine și n-ai ținut legătura Mea și poruncile Meale care ți-am poruncit, rumpând voiu tăia împărăția ta și o voiu da slugii tale. | |
- 143r 12. *Însă în zilele tale nu voiu face, pentru David, tatăl tău; din mâna fiului tău o voi tăia. *Jos 12, 15.
13. Nici voiu lua toată împărăția, ci un neam voiu da fiului tău, pentru David, sluga Mea, și pentru Ierusalim carea o am ales”.
14. Și au deșteptat Domnul protivnic lui Solomon pre Adad Idumeul, din sămânță împărătească, care era în Edom.
15. *Că fiind David în Idumea și suindu-să loav, căpetenia oastei, a îngropa pe cei uciși și ucigând toată partea bărbătească în Idumea, *2 Împăr. 8, 14.
16. (Că șase luni s-au zăbovit acolo loav și tot Israilul până au ucis toată partea bărbătească în Idumea),
17. Fugit-au Adad însuși, și bărbații Idumeii din slugile tătâni-său cu el, să între în Eghipt; și era Adad prunc mic.
18. Și, sculându-să din Madiam, au venit în Faran și au luat cu sine oameni din Faran și au intrat în Eghipt la Faraon, împăratul Eghiptului, care i-au dat casă și bucate i-au rânduit și pământ i-au însămnat. |
- 143v 19. Și au aflat Adad har înaintea lui Faraon foarte, atâta cât i-au dat muiare pre sora muierii sale, cea dintr-un trup, a împărăteasei Tahnes.
20. Și i-au născut sora ai Tahnes pre Ghenuvath fiu și l-au doicit Tahnes în casa lui Faraon; și era Ghenuvath lăcuind la Faraon cu fiii lui.
21. Și, auzind Adad în Eghipt a fi adormit David cu părinții săi și a fi murit loav, căpetenia oastei, au zis lui Faraon: „Slobozi-mă, să mearg la pământul meu”.
22. Și i-au zis Faraon: „Dară ce-ți lipsește la mine, ca să cerci a te duce la pământul tău?” Și el au răspuns: „Nimic, ci te rog să mă slobozi”.
23. Și i-au deșteptat Dumnezeu protivnic pre Razon, fiul lui Iliada, care fugise la Adarezer, împăratul Sovii, domnul său.
24. Și au adunat împotriva lui bărbați și s-au făcut căpetenie tâlharilor când îi ucidea David și s-au dus la Damasc și au lăcuit acolo și l-au făcut împărat în Damasc.
25. Și era împotrivoriu lui Israil în toate zilele lui Solomon, și aceasta iaste răotatea lui Adad și urâciunea asupra lui Israil; și au împărțit în Siria. | |
- 144r 26. *Și Ierovoam, fiul lui Navad, efratheul din Sareda, sluga lui Solomon, a căruia mumă era pe nume Serva, muiare văduvă, și au rădicat mâna asupra împăratului. *2 Paral. 13, 6.
27. Și aceasta iaste pricina împotrivorului războiu asupra lui, că Solomon au zidit pre Mello și au asămănat adâncimea cetății lui David, tătâni-său.
28. Și era Ierovoam bărbat tare și puternic și, văzând Solomon tinărul de bună fire și ager, îl rânduse mai-mare preste dăjdile a toată casa lui Iosif.

*2 Para. 10, 15

29. *Și au fost în vremea aceea de au ieșit Ierovoam din Ierusalim și l-au aflat Ahia Siloniteanul, prorocul, în cale, acoperit cu plașcă noao; și era numai doi în câmp.

30. Și, apucându-și Ahia plașca sa cea noao, cu carea era acoperit, o au tăiat în doasprăzece părți.

31. Și au zis cătră Ierovoam: „Ia-ți zece tăieturi, că aceastea zice Domnul, Dumnezeuul lui Israil: «Iată, Eu voi uia tăia împărăția din mâna lui Solomon și ți-oi da ție zece neamuri.

32. Iară un neam îi va rămânea lui, pentru sluga Mea David și Ierusalim, cetatea carea o am ales din toate neamurile lui Israil.

144v

33. Pentru că M-au părăsit și s-au închinat lui Astarthim, dumnezeoaia Sidonului, și lui Hamos, dumnezeului Moav, și lui Moloh, dumnezeului fiilor Amon, și n-au umblat în căile Meale, să facă dreptate înaintea Mea și poruncile Meale și judecățile, ca David, tatăl lui.

34. Nici voi uia lua toată împărăția din mâna lui, ci povățuitoriu l-oi pune în toate zilele vieții sale, pentru David, sluga Mea, care l-am ales, care au păzit ceale poruncite ale Meale și poruncile Meale.

35. Și voi uia lua împărăția din mâna fiului său și-ți voi uia da ție zece neamuri.

36. Iară fiului lui îi voi uia da un neam ca să rămâie candila lui David, slugii Meale, în toate zilele înaintea Mea în Ierusalim, cetatea care o am ales să fie numele Mie uia acolo.

37. Iară pre tine te voi uia lua și vei împărăți preste toate care doreaste sufletul tău și vei fi împărat preste Israil.

38. Deci, de vei asculta toate care voi uia porunci ție și vei umbla în căile Meale și vei face ce-i drept înaintea Mea, păzind ceale poruncite ale Meale și poruncile Meale, precum au făcut David, sluga Mea, voi uia fi || cu tine și-ți voi uia zidi casă credincioasă, precum am zidit lui David casă, și-ți voi uia da Israilul.

145r

39. Și voi uia năcăji sămânța lui David despre aceasta, însă nu în toate zilele»”.

40. Și au vrut Solomon a ucide pre Ierovoam, care s-au sculat și au fugit în Eghipt, la Sesac, împăratul Eghiptului; și au fost în Eghipt până la moartea lui Solomon.

41. Iară cealea alalte a cuvintelor lui Solomon și toate care au făcut și înțelepciunea lui, iată, toate sânt scrise în Cartea cuvintelor zilelelor lui Solomon.

42. Iară zilele în care au împărățit Solomon în Ierusalim preste tot Israilul patruzeaci de ani sânt.

43. Și au adormit Solomon cu părinții săi și s-au îngropat în cetatea lui David, tătâni-său, și au împărățit Ierovoam, fiul lui, în locul lui.

Cap 12

Ierovoam, urmând sfatul tinerilor, își câștigă despărțirea împărăției, și Ierovoam împărat preste zece neamuri să rănduiește, și, oastea lui Ierovoam asupra lui Ierovoam, Domnul prin Semeia

145v prorocul o răspeaște, iară Ierovoam viței de aur a să cinsti au rădicat în Dan și în Vethil,
rându | ind prăznuirea oltariului și preoți.

1. * i au venit Rovoam în Sihim, că acolo era adunat tot Israilul, să-l facă împărat. *2 Par. 10, 1.
2. Iară Ierovoam, fiul lui Navat, fiind încă în Eghipt fugit de la fața împăratului Solomon, auzând de moartea lui, s-au întors din Eghipt.
3. Și au trimis și l-au chemat și au venit Ierovoam și toată mulțimea lui Israil; și au grăit cătră Rovoam, zicând:
4. „Tatăl tău foarte greu jug ne-au pus noao, deci tu, acum, micșurează cătuși de cât din porunca tătâni-tău cea vârtoasă și din jugul cel greu, care ne-au pus noao, și vom sluji ție”.
5. Care le-au zis: „Duceți-vă până a treia zi și vă întoarceți la mine”.
6. Și, deacă s-au dus norodul, au făcut sfat împăratul Rovoam cu bătrânii carii sta înaintea lui Solomon, tatăl lui, când încă trăia, și au zis: „Ce sfat îm dați, să răspunzu norodului acestuia?”
7. Carii i-au zis: „De vei asculta astăzi de norodul acesta și de vei sluji și cearerii lor vei îngădui și le vei grăi vorbe line, vor fi ție sluji în toate zilele”.
- 146r 8. Carele au părăsit sfatul bătrânilor ce-i | dedeace și au luat tinerii, carii să doicise cu el și sta lângă el.
9. Și au zis cătră ei: „Ce sfat îmi dați să răspunzu norodului acestuia, care mi-au zis: «Mai ușoară giugul ce au pus tatăl tău preste noi!»?”
10. Și i-au zis lui tinerii, carii fusease doiciți cu el: „Așa vei grăi norodului acestuia care au grăit cătră tine, zicând: «Tatăl tău ne-au îngreoiat jugul, tu ne ușurează!» Așa vei grăi cătră ei: «Deagetul cel mai mic al meu mai gros iaste decât dosul tătâne-mieu.
11. Și acum tatăl meu au pus preste voi jug greu, iară eu voi adaoge preste jugul vostru; tatăl meu v-au tăiat cu biciuri, iară eu vă voi tăia cu scorpii”.
12. Și au venit Ierovoam și tot norodul la Rovoam a treia zi, precum grăise împăratul, zicând: „Întoarceți-vă la mine a treia zi”.
13. Și au răspuns împăratul norodului vârtoasă, părăsând sfatul bătrânilor ce-i dedeace.
14. Și le-au grăit după sfatul tinerilor, zicând: „Tatăl meu au îngreoiat jugul vostru, iară eu voi adaoge jugului vostru; tatăl meu v-au tăiat cu biciuri, iară eu | vă voi tăia cu scorpii”.
- 146v 15. Și nu s-au odihnit împăratul norodului, că-l depărtase Domnul, ca să-ș deșteapte cuvântul său, *care grăise în mâna lui Ahie Siloniteanului cătră Ierovoam, fiul lui Navat. *Sus 11, 31.
16. Și văzând norodul că n-au vrut a-i asculta împăratul, i-au răspuns, zicând: „Ce parte iaste noao în David sau ce moștenire în fiul Isai? Meargi în sălașele tale, Israil, acum vezi casa ta, David!” Și s-au dus Israil la sălașele sale.
17. Iară preste fiii lui Israil ori carii lăcuia în cetățile liudei au împărățit Rovoam.
18. Și au trimis împăratul Rovoam pre Adiran, care era preste dăjdi, și l-au împroșcat cu pietri tot Israilul și au murit, iară împăratul Rovoam de sârg s-au suit în căruță și au fugit în Ierusalim.
19. Și s-au depărtat Israilul de la casa lui David până într-această zi.
20. Și au fost deacă au auzit tot Israilul că să întorsease Ierovoam, au tremis și l-au chemat adunând gloata și l-au | făcut împărat preste tot Israilul, nici au urmat careva după casa lui David, fără sânгур neamul liudei.
21. Și au venit Rovoam în Ierusalim și au adunat toată casa liudei și neamul lui Veniamin, o sută optzeaci de mii de bărbați ostași aleși, să oștească asupra casii lui Israil și să întoarcă împărăția lui Rovoam, fiului Solomon.
22. *Și au fost cuvântul Domnului cătră Semeia, omul lui Dumnezeu, zicând: *2 Par. 11, 2.
23. „Grăiaște cătră Rovoam, fiul lui Solomon, împăratul liudei, și cătră toată casa liudei și Veniamin, și ceialalți din norod, zicând:
24. «Aceasta zice Domnul: ‘Nu vă veți sui, nici veți oști asupra fraților voștri, fiilor Israil. Întoarcă-să omul în casa sa, că de la Mine s-au făcut cuvântul acesta!’»”. Ascultat-au cuvântul Domnului și s-au întors din drum, precum le poruncise Domnul.
- 147v 25. Și au zidit Ierovoam Sihim în muntele Efreim și au lăcuit acolo și, ieșind | de-acolo, au zidit Fanuil.
26. Și au zis Ierovoam în inima sa: „Acum să întoarce împărăția la casa lui David.
27. De să va sui norodul acesta să facă jârtve în casa Domnului, în Ierusalim, și să va întoarce inima norodului acestuia cătră domnul său, Rovoam, împăratul liudei, și mă va ucide și să va întoarce la el”.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA CAP 12 ȘI 13

*Tov. 1, 5. 28. *Și, socotind sfat, au făcut doi vițeii de aur și le-au zis: „Nu vă mai suireți în Ierusalim;
**Ieșir. 32, 8. *Iată dumnezeii tăi, Israil, carii te-au scos din pământul Eghiptului!”

29. Și au pus unul în Vethil, și altul în Dan.

30. Și s-au făcut cuvântul acesta spre păcat, că mergea norodul să se închine vițelului până la Dan.

*2 Par. 11, 15. 31. Și au făcut bisearici în ceale înnalte *și preoți din cei mai de pre urmă ai norodului, care nu era din fiii lui Levi.

32. Și au rânduit zi de praznic în luna a opta, a cincisprăzecea zi a lunii, spre asemănarea prăznirii carea să prăznuia în Iiuda. Și, suindu-să pre oltariu, aseamenea au făcut în Vethil să jârtvuiască vițelilor cari-i vărsase. Și au rându | it în Vethil preoți 148r
celor înalte care făcuse.

33. Și s-au suit pre oltariul care zidise în Vethil în zioa a cinsprăzecea a lunii a opta, carea închipuise din inima sa. Și au făcut praznic fiilor lui Israil și s-au suit pre oltariu, să aprinză tămăiare.

Cap 13

Trimisul proroc din Iiuda la Ierovoam despre răsipirea oltariului și nașterea lui Iosie împăratului prorocește. Carele rugându-se, mâna lui Ierovoam, carea săcuse, să însănătoșază. Iară întorcându-să prorocul, de la leu să ucide, pentru că nu ascultase de cuvântul Domnului, și Ierovoam sporește nelegiuirea sa.

1 i, iată, omul lui Dumnezeu au venit din Iiuda în cuvântul Domnului în Vethil, Ierovoam stând pre oltariu și tămăie aruncând.

*4 Împăr. 23, 16.

2 Și au strâgat împotriva oltariului *în cuvântul Domnului și au zis: „Oltariule, oltariule, aceste zice Domnul: «Iată, fiii să va naște casii lui David, pe nume Iosie, și va jârtvui preste tine preoții celor în | nalte, carii acum în tine tămăie aprind și oase de oameni pre tine va aprinde»”. 148v

3. Și au dat în zioa aceea sâmn, zicând: „Acesta va fi sâmnul care au grăit Domnul: «Iată, oltariul să va tăia și să va vărsa cenușa carea iaste în el».

4. Și, auzând împăratul cuvântul omului lui Dumnezeu, care strâgase împotriva oltariului în Vethil, ș-au întins mâna din oltariu, zicând: „Apucați-!” Și au săcat mâna lui carea întinsease asupra lui, nici au putut a o trage îndărăpt la sine.

5. Și oltariul s-au tăiat și s-au vărsat cenușa din oltariu, după sâmnul cel ce mai înainte zisease omul lui Dumnezeu în cuvântul Domnului.

6. Și au zis împăratul cătră omul lui Dumnezeu: „Roagă-te feații Domnului, Dumnezeului tău, și te roagă pentru mine, să mi să întoarcă mâna mea”. Și s-au rugat omul lui Dumnezeu feații Domnului și s-au întors mâna împăratului la el și s-au făcut precum întâiu fusease.

7. Și au grăit împăratul cătră omul lui Dumnezeu: „Vino cu mine acasă să prânzești și-ți voi da daruri”. | |

8. Și au răspuns omul lui Dumnezeu cătră împăratul: „De-m vei da mie jumătate parte 149r
de casa ta, nu voiu veni cu tine, nice voiu mânca pâne, nici voiu bea apă în locul acesta,

9. Că așa mi s-au poruncit în cuvântul Domnului, zicând: «Nu vei mânca pâne, nici vei bea apă, nici te vei întoarce pre calea pre carea ai venit»”.

10. Și s-au dus pre altă cale și nu s-au întors pe drumul prin care venise în Vethil.

11. Iară un proroc oarecare, bătrân, lăcuia în Vethil, la care au venit fiii săi și i-au povestit toate lucrurile care făcuse omul lui Dumnezeu într-acea zi în Vethil. Și cuvintele ce grăise cătră împăratul le-au povestit tătâni-său.

12. Și le-au zis tatăl lor: „Pre care cale s-au dus?” Arătatu-i-au lui fiii săi calea pre carea să dusease omul lui Dumnezeu, care venise din Iiuda.

13. Și au zis fiilor săi: „Aștearneți asinul!”. Carii așternându-l, s-au suit.

14. Și s-au dus după omul lui Dumnezeu și l-au aflat șezând supt un terevinth și i-au zis: „Au tu ești omul lui Dumnezeu care ai venit din Iiuda?”. Răspunsu-l-au: „Eu sânt!”

15. Și au zis cătră el: „Vino cu mine acasă, să mâncăm pâne!” |

16. Care au zis: „Nu mă pociu întoarce, nici a veni cu tine, nici voiu mânca pâne, nici 149v
voiu bea apă în locul acesta,

17. Că au grăit Domnul cătră mine în cuvântul Domnului, zicând: «Nu vei mânca pâne, nici vei bea apă acolo, nici te vei întoarce pre calea carea te vei duce»”.

CAP 13 ȘI 14 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA

18. Carea i-au zis: „Și eu proroc sânt aseaminea ție, și îngerul mi-au grăit în cuvântul Domnului, zicând: «Du-l îndărăpt cu tine în casa ta, să mănce pâne și să bea apă!»” Îșselatu-l-au.

19. Și l-au dus îndărăpt cu sine, și au mâncat pâne în casa lui și au beut apă.

20. Și șezând la masă, au fost cuvântul Domnului cătră prorocul care-l înturnase.

21. Și au strâgat cătră omul lui Dumnezeu, care venise din Iiuda, zicând: „Aceasta zice Domnul: «Pentru că n-ai fost ascultătoriu de gura Domnului și n-ai păzit porunca carea Ț-au poruncit Domnul, Dumnezeul tău,

22. Și te-ai întors și ai mâncat pâne și ai beut apă în locul în care Ț-au poruncit: ‘Să nu mănci pâne și să nu beai apă!’ , nu să va duce trupul tău în mormântul părinților tăi!»”

150r 23. Și deacă au mâncat și au beut, au așter |nut asinul său prorocului pre care-l înturnase.

24. Care ducându-să, l-au aflat un leu în cale și l-au ucis, și era trupul lui aruncat în drum, iară asinul sta lângă el și leul sta lângă trup.

25. Și iată, oamenii ce trecea au văzut trupul aruncat în cale și leul stând lângă trup. Și au venit și au vestit în cetatea în care prorocul cel bătrân lăcuia.

26. Carea auzând prorocul acela, carele-l înturnase din cale, au zis: „Omul lui Dumnezeu iaste, care au fost neascultătoriu de gura Domnului; și l-au dat Domnul leului și l-au rupt și l-au ucis după cuvântul Domnului care i-au grăit.

27. Și au zis cătră fiii săi: „Aștearneți asinul!” Carii așternându-l,

28. Și el ducându-să, i-au aflat trupul aruncat în cale și asinul și leul stând lângă trup; n-au mâncat leul din trup, nici au vătămat asinul.

29. Și au luat prorocul trupul omului lui Dumnezeu și l-au pus pre asin și, întorcându-să, l-au dus în cetatea prorocului celui bătrân, să-l plângă. |

150v 30. Și au pus trupul lui în mormântul său și l-au plâns: „Hei, hei, fratele meu!”

31. Și, după ce l-au plâns, au zis cătră fiii săi: „Dacă voiuri muri, îngropați-mă în mormântul în care s-au îngropat omul lui Dumnezeu; lângă oaseale lui puneți oaseale mele.

32. Că adevărat va veni cuvântul care mainte l-au zis în cuvântul Domnului înprotiva oltariului ce iaste în Vethil și împotiva a toate bisearicilor celor înalte, care sânt în cetățile Samariei”.

33. După cuvintele acestea, nu s-au întors Ierovoam din calea sa cea rea, ci dinprotivă au făcut din cei mai pre urmă ai norodului preoți celor înalte; oricare vrea îi umplea mâna și să făcea preot celor înalte.

34. Pentru această pricină au păcătuit casa lui Ierovoam și s-au depărtat și s-au șters de pre fața pământului.

Cap 14

Ahia prorocul, de la muierea lui Ierovoam pentru fiul Avia, ce bolnăvea, întrebat, zice că va muri fiul și casa lui Ierovoam cu totul să va răsipi. Care murind, au urmat fiii Nadav. Iară împăratul Eghiptului pra | |dă casa Domnului în Ierusalim și, murind Ierovoam, urmează fiul Avia.

151r

1. n vremea aceea s-au bolnăvit Avia, fiul lui Ierovoam.

2. Și au zis Ierovoam muierii sale: „Scoală și-ți schimbă vejmântul, să nu te cunoști că ești muiera lui Ierovoam, și mergi în Silo, unde iaste Ahia prorocul, *care mi-au zis că voi împărăți preste norodul acesta.

*Sus 11, 31.

3. Și ia în mâna ta zece pâni și o turtuliță și un vas cu miere și mergi la el, că el îți va spune ce să va întâmpla pruncului acestuia”.

4. Făcut-au precum îi zisease muiera lui Ierovoam, și, sculându-să, s-au dus în Silo și au venit în casa lui Ahie; iară el nu putea vedea, că-i împăinjenise ochii de bătrâneate.

5. Și au zis Domnul cătră Ahia: „Iată, muiera lui Ierovoam întră să te întreabe despre fiul său care bolnăveaște; acestea și acestea îi vei grăi”. Și întrând ea și făcându-să a nu fi carea era,

151v 6. Auzit-au Ahia sunetul picioarelor ei întrând pre ușă și au zis: „Întră, muiera | lui Ierovoam! Pentru ce te faci a fi alta? Iară eu sânt trimis la tine greu sol.

7. Mergi și zi lui Ierovoam: «Aceasta zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Pentru că te-am înălțat din mijlocul norodului și te-am dat povățuitoriu preste norodul Mieu Israil,

8. Și am tăiat împărăția casii lui David și o am dat ție și n-ai fost ca sluga Mea David, care au păzit poruncile Meale și au urmat după Mine în toată inima sa, făcând ce era plăcut înaintea Mea,

9. Ci ai lucrat reale preste toți carii au fost mainte de tine și Ț-ai făcut dumnezei streini și vărsați, ca să Mă chemi spre mânie, iară pre Mine M-ai lepădat după trupul tău,

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA CAP 14 ȘI 15

- *Jos 15, 29. 10. Pentru aceea, iată, Eu voi aduce răotăți preste casa lui Ierovoam *și voi lovi din Ierovoam pre cel ce să pișe la păreate și cel închis și cel mai de pre urmă în Israil. Și voi curăți rămășițele casii lui Ierovoam, precum să curățește gunoiul până la cel curat.
11. Carii vor muri din Ierovoam în cetate îi vor mânca câinii, iară carii vor muri în câmp îi vor îmbuca paserile ceriului', că Domnul au grăit». | |
12. Deci tu te scoală și mergi în casa ta și, întrând picioarele tale în cetate, va muri pruncul. 152r
13. Și-l va plânge tot Israilul și-l va îngropa, că sângru acesta să va duce de la Ierovoam în mormânt, că s-au aflat despre el cuvânt bun de la Domnul, Dumnezeuul lui Israil, în casa lui Ierovoam.
14. Și Ș-au rânduit Domnul împărat preste Israil, care va lovi casa lui Ierovoam într-aceasta zi și într-aceasta vreme.
15. Și-l va lovi ,Dumnezeul lui Israil, precum să clătește trestia în apă. Și va zmulge pre Israil din pământul acest bun, care l-au dat părinților lor, și-i va vântura peste râu, că ș-au făcut loruși bozi, ca să întărate pre Domnul.
16. Și va da Domnul pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam, care au păcătuit, și a păcătui au făcut pre Israil”.
17. Și s-au sculat muiarea lui Ierovoam și s-au dus și au venit în Thersa și, întrând ea pragul casii, pruncul au murit.
18. Și l-au îngropat și l-au plâns tot | Israilul, după cuvântul Domnului, care au grăit slugii sale, Ahie prorocului. 152v
19. Iară cealealalte a cuvintelor lui Ierovoam, în ce chip au oștit și în ce chip au împărățit, iată, scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil.
20. Iară zilele în care au împărățit Ierovoam doazeaci și doi de ani sânt. Și au dormit cu părinții săi și au împărățit Nadav, fiul lui, pentru el.
- *2 Par. 12, 13. 21. *Iară Rovoam, fiul lui Solomon, au împărățit în Iiuda. De ani patruzeaci și unul era Rovoam când au început a împărăți; șaptesprăzeace ani au împărățit în Ierusalim, cetatea carea o au ales Domnul să-și puie numele acolo, din toate neamurile lui Israil. Iară numele mumei lui, Naama Ammaniteanca.
22. Și au făcut Iiuda rău înaintea Domnului și L-au întăratat preste toate care făcuse părinții lor în păcatele sale, care au păcătuit.
23. Că ș-au zidit șieși oltare și chipuri cioplite și grânghi preste tot muntele înalt și supt tot copaciul frun | |zos, 153r
24. Ci și muierotci au fost pre pământ și au făcut toate urâciunile neamurilor, care le-au zdrobit Domnul înaintea feații fiilor lui Israil.
25. Iară în al cincilea an al împărății lui Rovoam s-au suit Sesac, împăratul Eghiptului, în Ierusalim,
26. Și au luat comoarale casii Domnului și comoarele împărătești, și toate le-au răpit, și pavezele ceale de aur ce făcuse *Solomon, 153v
- *Sus 10, 16. 27. În locul căroră au făcut împăratul Rovoam paveze de aramă și le-au dat în mâna povățuitorilor ostașilor celor cu paveze și celor ce străjuia la ușa casii împăratului.
28. Și când intra împăratul în casa Domnului, le purta cei ce avea slujbă a merge înaintea, și după aceea le ducea îndărăpt, la locul unde să ținea armele celor pavezați.
29. Iară cealealalte a cuvintelor Rovoam și toate care au făcut, iată, scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiudei.
30. Și au fost războiu între Rovoam și Ie | rovoam în toate zilele. 153v
31. Și au adormit Rovoam cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David; iară numele mumei lui, Naama Ammaniteanca; și au împărățit Aviam, fiul lui, în locul lui.

Cap 15

Necuratului Avie, împăratului Iiudei, urmează dumnezeiescul fiu Asa, care oștește asupra lui Vasa, împăratul lui Israil, dobândind agiutoriu de la Venadav, împăratul Asirii. Lui Asa, după moarte, urmează fiul Iosafat, iară Vaasa pre Nadav, fiul lui Ierovoam, cu toată rudenia îl ucide, și în locul lui împărățește preste Israil ani doaozeaci și patru, necuratul după necuratul.

- *2 Par. 14, 1 și 13, 2. 1. eci după al optsprăzeacele an împărății lui Ierovoam, fiul lui Navath, au împărățit Avia preste Iiuda.
2. Trei ani au împărățit în *Ierusalim; numele mumei lui, Maaha, fata lui Avisalom.

3. Și au umblat în toate păcatele tătâne-său, care făcuse mainte de el; nici era inima lui desăvârșit cu Domnul, Dumnezeuul său, ca inima lui David, tătâne-său.
- 154r 4. Ci pentru David i-au dat lui Domnul, Dum || nezeul său, candila în Ierusalim, ca să deșteapte fiul lui după el și să zidească Ierusalimul,
5. Pentru că făcuse David drept în ochii Domnului și nu să plecaseră de la toate care-i porunciseră în toate zilele vieții sale, *afară de cuvântul lui Urie Hetheului. *2 Împăr. 11, 4.
6. Însă războiul au fost între Rovoam și Ierovoam în toată vremea vieții lui.
7. Iară cealaltă a cuvintelor lui Aviam și toate care au făcut, au nu sânt scrise acestea în Cartea cuvintelor împăraților Iiuda? *Și au fost războiul între Avia și între Ierovoam. *2 Par. 13, 3.
8. Și au dormit Avia cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea lui David; *și au împărățit Asa, fiul lui, în locul lui. *2 Par. 14, 1.
9. Și în anul al doazeacele a lui Ierovoam, împăratului Israil, au împărățit Asa, împăratul Iudei.
10. Și patruzeaci și unul de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei sale, Maaha, fata lui Avisalom.
11. Și au făcut Asa drept înaintea Domnului, ca David, tatăl lui. |
- 154v 12. Și au luat pre cei muierotci de pe pământ și au curățit toate spurcăciunile idolilor, care făcuse părinții lui.
13. Încă și pre Maaha, mumă-sa, o au depărtat, să nu fie căpetenie în sfintele lui Priapi și în crângul lui, care-l sfințise. Și au răsturnat bârlugul lui și au sfărmat bozul cel urât și l-au ars în repejunea Chedronului.
14. Iară ceale înnalte nu le-au luat. Însă inima lui Asa desăvârșit era cu Domnul în toate zilele sale.
15. Și au dus înlontru ceale ce sfințise tată-său și făgăduise în casa Domnului, argintul și aurul și vaseale.
16. Și era războiul între Asa și între Vaasa, împăratul lui Israil, în toate zilele lor.
17. *Și s-au suit Vaasa, împăratul lui Israil, în Iiuda și au zidit Rama, ca să nu poată cineva ieși sau intra din partea lui Asa, împăratului Iiuda. *2 Par. 16, 1.
18. Și, luând Asa tot argintul și aurul care rămăsease în vistieriile casei Domnului și în vistieriile casei împărătești, l-au dat în mâinile slugilor sale. Și i-au trimis la Venadad, fiul lui Tavremon, fiiul lui Hezion, împăratul Asirii, care lăcuia în Damasc, zicând: | |
- 155r 19. „Legătură iaste între mine și între tine și între tatăl meu și tatăl tău. Pentru aceea Ț-am trimis daruri, argint și aur, și te ceiu să vii și deșartă să faci legătura carea ai cu Vaasa, împăratul lui Israil, și să se depărteze de la mine”.
20. Odihnindu-să Vanadav, împăratul lui Asa, au trimis căpeteniile oastei sale în cetățile lui Israil și au lovit Ahion și Dan și Aveldomul lui Maaha și tot Kenerothul, tot adecă pământul lui Nethali.
21. Carea auzând Vaasa, au lăsat de-a zidi Rama și s-au întors în Thersa.
22. Iară împăratul Asa veaste au trimis în toată Iudeea, zicând: „Nime să nu fie mântuit!” Și au dus pietrele din Rama și lemnele ei, cu care zidise Vaasa, și au zidit dintr-însele împăratul Asa Gavaa Veniamin și Masfa.
23. Iară cealaltă a tuturor cuvintelor Asa și toate țăriile lui și toate care făcuse și cetățile care zidise, au nu sânt scrise acestea în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda? Iară în vremea bătrânețelor sale l-au durut picioarele. |
- 155v 24. Și au dormit cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David, tătâni-său, *și au împărățit Iosafat, fiiul lui, pentru el. *2 Par. 17, 1.
25. Iară Nadav, fiiul lui Ierovoam, au împărățit preste Israil în anul al doilea a lui Asa, împăratul Iudei, și au împărățit preste Israil doi ani.
26. Și au făcut ce-i rău înaintea Domnului și au umblat în căile tătâni-său și în păcatele lui, cu care a păcătui au făcut pre Israil.
27. Și i-au aleșuit Vaasa, fiiul lui Ahie, din casa lui Isahar și l-au lovit în Ghevveton, carea iaste cetatea filisteilor, că Nadav și tot Israilul conocea Ghevveton.
28. Și l-au ucis Vaasa în anul al treile a lui Asa, împăratul Iudei, și au împărățit în locul lui.
29. Și, împărățind, *au lovit toată casa lui Ierovoam. N-au slobozit încă nici un suflet din sămânța lui, până ce l-au șters după cuvântul Domnului, **care grăise în mâna slugii sale, Ahie Siloniteanului, *Jos 21, 22. **Sus 14, 10.
30. Pentru păcatele lui Ierovoam, care păcătui și cu care a păcătui făcuse pre Israil,
- 156r și pentru greșala cu carea întărâta | se pre Domnul, Dumnezeuul lui Israil.
31. Iară cealaltă a cuvintelor lui Nadav și toate care au lucrat, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA CAP 15 ȘI 16

32. Și au fost războiul între Asa și Vaasa, împăratul lui Israil, în toate zilele lor.

33. În anul al treilea a lui Asa, împăratului Iiudei, au împărățit Vaasa, fiul Ahiei, preste tot Israilul, în Thersa, doaozeaci și patru de ani.

34. Și au făcut rău înaintea Domnului și au umblat în calea lui Ierovoam și în păcatele lui, cu carele a păcătui au făcut pre Israil.

Cap 16

Iehu prorocul mai înainte vestează răsipirea împăratului Vaasa și a casei lui, căruia, murind, urmează fiul Ela, pre carele necuratul Zamvri îl ucide, și el, năvălind în împărăție, au ales Israil pre Amri, care necurat dobândind împărăția, Zamvri pre sine cu împărăteasca casă să aprinde. Și murind Amri, urmează necuratul fiu Ah av, care pre Ezavel au luat muiare. Și în vremea | lui iarăși să zidească Ierihonul, ci nu necertat.

156v

1. i au fost cuvântul Domnului cătră Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Vaasa, zicând:

2. „Pentru căci te-am înălțat din prav și te-am pus povățuitoriu preste norodul Mieu Israil, iară tu ai umblat în calea lui Ierovoam și a păcătui ai făcut norodul Mieu Israil, ca să Mă întărești în păcatele lor,

3. Iată, Eu voiu săcera ceale mai apoi a lui Vaasa și ceale mai apoi a casii lui. Și voiu face casa ta ca casa lui Ierovoam, fiiul lui Navat.

*Sus 14, 11.

4. *Care va muri din Vaasa în cetate l-or mânca câinii, și care va muri dintr-însul în țarină l-or mânca paserile ceriului”.

*2 Par. 16, 1.

5. *Iară cealealalte a cuvintelor Vaasa și oricare au făcut și războaiele lui, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

6. Și au adormit Vaasa cu părinții săi și s-au îngropat în Thersa. Și au împărățit Ela, fiul lui, pentru el.

7. Și fiind în mâna Iehu, fiul lui Hananii prorocului, cuvântul Domnului asupra lui Vaasa și asupra casei lui și asupra a toată răotatea carea făcuse înaintea Domnu | lui, a-L întărâta în lucrurile mânilor sale, ca să fie ca casa lui Ierovoam, pentru această pricină l-au ucis, adecă pre Ehu, fiiul lui Hani prorocul.

157r

8. În anul al doaozeaci și șeasăle a lui Asa, împăratul lui Iiuda, au împărățit Ela, fiul lui Vaasa, preste Israil, în Thersa, doi ani.

9. Și s-au sculat cu războiul împotriva lui sluga sa, Zamvri, povățuitoriu a jumătate parte de călăreți; și era Ela în Thersa, bând și amețit de vin, în casa lui Arsa, celui mai-mare preste Thersa.

*4 Împăr. 9, 30.

10. *Și, năvălind Zamvri, l-au lovit și l-au ucis în anul al doaozeaci și șeapte a lui Asa, împăratului Iiudei, și au împărățit pentru el.

11. Și, împărățind și șezând pre scaunul lui, au lovit toată casa lui Vaasa și n-au lăsat din ea pre cel ce să pișe la păreate și rudeniile și priiatinii lui.

12. Și au șters Zamvri toată casa lui Vaasa, după cuvântul Domnului, care grăise cătră Vaasa în mâna lui Iehu prorocului, |

13. Pentru toate păcatele lui Vaasa și păcatele lui Ela, fiului lui, carii au păcătuit și a păcătui au făcut pre Israil, chemând spre urgie pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, întru deșertăciunile sale.

157v

14. Iară cealealalte a cuvintelor Ela și toate care au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

15. În anul al doaozeaci și șeaptelea a lui Asa, împăratului Iiuda, au împărățit Zamvri șeapte zile în Thersa, iară oastea conocea Ghevveton, cetatea filisteilor.

16. Și, auzind că Zamvri făcuse războiul împotrivoriu și ucisease pre împăratul, au făcut șieș împărat tot Israilul pre Amri, care era căpetenia oastei preste Israil în zioa aceea în tabără.

17. Și s-au suit Amri și tot Israilul cu el din Ghevveton și conocea Thersa.

18. Și, văzând Zamvri că era a să prinde cetatea, au intrat în polată și s-au aprins cu împărăteasca casă și au murit,

19. În păcatele sale care păcătui, făcând | | răotate înaintea Domnului și umblând în calea lui Ierovoam și în păcatul lui, cu care au făcut a păcătui pre Israil.

158r

20. Iară cealealalte a cuvintelor lui Zamvri și a leșuirilor lui și a tirăniții, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

CAP 16 ȘI 17 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA

21. Atunci s-au împărțit norodul lui Israil în doao părți: jumătate partea norodului urma după Thevni, fiul lui Ghineth, ca să-l facă împărat, și jumătate parte după Amri.
22. Și au biruit norodul care era cu Amri pre norodul care urma după Thevni, fiul lui Ghineth. Și au murit Thevni și au împărțit Amri.
23. În anul al treizeaci și unul a lui Asa, împăratului Iiuda, au împărțit Amri preste Israil doisprăzece ani; în Thersa au împărțit șase ani.
- 158v 24. Și au cumpărat muntele Samarii de la Somer cu doi talanți de argint și l-au zidit și au chemat numele cetății carea zidise cu numele Semer, munte|lui domnului, Samaria.
25. Și au făcut Amri răotate înaintea Domnului și au lucrat nedrept preste toți carii au fost înaintea lui.
26. Și au umblat în toată calea lui Ierovoam, fiul lui Navat, și în păcatele lui, cu care a păcătui făcuse pre Israil, să întărate pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, în deșertăciunile sale.
27. Iară cealeaalte a cuvintelor Amri și războaiele lui care au purtat, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
28. Și au adormit Amri cu părinții săi și s-au îngropat în Samaria. Și au împărțit Ahav, fiul lui, pentru el.
29. Iară Ahav, fiul lui Amri, au împărțit preste Israil în anul al treizeaci și optulea a lui Asa, împăratului Iiudei. Și au împărțit Ahav, fiul lui Amri, preste Israil, în Samaria, ani doaozeaci și doi.
30. Și au făcut Ahav, fiul lui Amri, răotate înaintea Domnului preste toți carii au fost mai nainte de el.
- 159r 31. Nici i-au fost destul a umbla în păcate|le lui Ierovoam, fiul lui Navat, ci încă au luat muiare pre Iezavel, fata lui Iethvaal, împăratului sidonilor; și s-au dus și au slujit lui Vaal și i s-au închinat lui.
32. Și au pus prestol lui Vaal în bisearica lui Vaal, carea zidise în Samaria.
33. Și au sădit grâng și au adaos Ahav în lucrul său, întăratând pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, preste toți împărații lui Israil carii au fost înaintea lui.
34. *În zilele lui au zidit Hiel, din Vethil, Ierihonul; în Aviram, întâiu născutul său, o au întemeiat, și în Săguv, cel mai de pre urmă al său, au pus porțile ei, după cuvântul Domnului, care au grăit în mâna lui Josue, fiului Nun. *Iosue. 6, 26.

Cap 17

Ilie ceriul în trei ani în cuie. Și întâiu să paște de corbi, după aceea, de la o muiare saretheană, a cării vadra de făină și urciorul de untul-de-lemn bun nu scad. Iară fiul ei cu rugăciunea lui Ilie înviiază.

- 159v 1. * i au zis Ilie Thezviteanul din lăcu |itorii lui Galad cătră Ahav: „Viu e Domnul, Dumnezeul lui Israil, înaintea Căruia stau, de va fi în anii aceștia roao și ploaie, fără numai după cuvintele gurii mele!” *Ecli 48, 1. Iac. 5, 17.
2. Și au fost cuvântul Domnului cătră el, zicând:
3. „Depărtează-te de aici și mergi spre răsărit și te ascunde în repegiunea Carithului, carea iaste în preajma Iordanului.
4. Și acolo din repegiune vei bea; și corbilor am poruncit să te hrănească acolo”.
5. Și s-au dus și au făcut după cuvântul Domnului. Și, ducându-să, au șezut în repegiunea Carithului, carea iaste în preajma Iordanului.
6. Și corbi îi aducea pâne și cărnuri dimineața, aseaminea pâne și cărnuri sara, și bea din repegiune.
7. Iară după câteva zile au săcat răpegiunea, că nu ploase pre pământ.
8. Și au fost cuvântul Domnului cătră el, zicând:
9. „Scoală și mergi în Sareth Sidonului și vei rămânea acolo că am poruncit acolo unii muieri văduve să te hrănească”.
- 160r 10. *Sculatu-s-au și s-au dus în Sareth. Și, venind la poarta cetății, i s-au arătat | o muiare văduvă culegând leamne și o au chemat și i-au zis: „Dă-mi puțină apă într-un vas să beau”. *Luc. 4, 26.
11. Și mergând ea să-i aducă, au strigat dinnapoia ei, zicând: „Adă-mi, rogu-te, și o îmbucătură de pâne în mâna ta”.
12. Carea au răspuns: „Viu e Domnul, Dumnezeul tău, că nu am pâne fără cât poate prinde un pugnișor de făină în vadră și puțină untdelemn în urcior. Iată, culeg doo leamne, să întru și să-l fac mie și pruncului meu, să mâncăm și să murim”.

13. Cătră carea Ilie au zis: „Nu te teame, ci mergi, fă precum ai zis; însă mie întâi îmi fă dintr-aceea făinuță o pâne mică supt cărbuni și adă la mine, iară ție și fiiului tău vei face după aceea.

14. Iară aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Vadra de făină nu va scădea, nici urciorul de untul-de-lemn să va împuțina până la zioa în carea Domnul va da ploaie preste fața pământului»”.

15. Carea s-au dus și au făcut după cuvântul lui Ilie; și au mâncat el și | ea și casa ei. 160v
Și dintr-aceea zi

16. Vadra de făină n-au scăzut și urciorul de untul-de-lemn nu s-au împuținat, după cuvântul Domnului, care grăise în mâna lui Ilie.

17. Și au fost după aceastea, s-au bolnăvit fiul mamei mamei familiei și era langoarea tare foarte, așa cât nu rămânea într-însul răsuflare.

18. Și au zis cătră Ilie: „Ce mi-i mie și ție, omul lui Dumnezeu? Întrat-ai la mine să se pomenească nedreptățile mele și să-m ucizi fiul meu?”

19. Și au zis cătră ea Ilie: „Dă-mi fiul tău!” Și l-au luat din sânul ei și l-au purtat în chilie, unde el rămânea; și l-au pus pre pătisorul său.

20. Și au străgat cătră Domnul și au zis: „Doamne, Dumnezeul meu, au și pre văduva la carea eu cătuși de cât mă sprijinesc o ai năcăjit, de ai ucis fiul ei?”

21. Și s-au întins și s-au măsurat preste prunc de trei ori, și au străgat cătră Domnul și au zis: „Doamne, Dumnezeul meu, întorcă-să, rogu-mă, sufletul pruncului acestuia în ceale dinlontru ale lui!” | |

22. Și au ascultat Domnul glasul lui Ilie, întorsu-s-au sufletul pruncului într-însul și au înviat. 161r

23. Și au luat Ilie pruncul și l-au pogorât din chilie în casa cea mai din jos și l-au dat mamei sale și i-au zis: „Iată, trăiaște fiul tău!”

24. Și au zis muierea cătră Ilie: „Acum într-aceasta am cunoscut că omul lui Dumnezeu ești tu, și cuvântul Domnului în gura ta adevărat iaste”.

Cap 18

Trecând foametea, Ilie pre Avdie, pășune dobitoacelor cercând, îl întâmpină pre cale, de-abie îl face să vestească lui Ahav, pre sine a fi de față, carele, la Ilie venind, de la el să ceartă. Din râvna lui Dumnezeu, Ilie opt sute și cinzeci de proroci minciñoși a-i ucide poruncește, dându-să din ceriu foc spre mistuirea jârtvelor, și ploaie de la Dumnezeu dobândește.

1. **D**upă multe zile au fost cuvântul Domnului cătră Ilie, în anul al treilea, zicând: „Mergi și te arată lui Ahav, să dau ploaie pre fața pământului”.

2. **Și** s-au dus Ilie să se areate lui Ahav; și era foamete în Samaria. |

3. Și au chemat Ahav pre Avdia, ispravnicul casei sale, iară Avdia să temea de Domnul 161v
foarte.

4. Că, ucigând Iezavel prorocii Domnului, au luat el o sută de proroci și i-au ascuns câte cincizeci și câte cincizeci în peștere și i-au hrănit cu pâine și apă.

5. Și au zis Ahav către Avdia: „Meargi pre pământ la toate izvoarele apelor și în toate văile, de cumva am putea afla iarbă și a ne mântui caii și catării și să nu piară de tot dobitoacele”.

6. Și s-au împărțit ținuturile să le încungiure: Ahav să ducea pre o cale, și Avdia pre altă cale deoseabi.

7. Și fiind Avdia în cale, Ilie l-au întâmpinat, care cunoscându-l, au căzut pre fața sa și au zis: „Au tu ești, domnul meu, Ilie?”

8. Căruia el i-au răspuns: „Eu. Meargi și zi domnului tău: «Aici-i Ilie»”.

9. Și el: „Ce am păcătuit” – au zis – „de mă dai pre mine, sluga ta, în mâna lui Ahav să mă ucigă?”

10. Viu e Domnul, Dumnezeul tău, că nu-i neam sau împărăție încătore să nu fie trimis domnul meu cercându-te. Și răspunzând toți: «Nu-i aici». Au jurat toate ținuturile și neamurile pentru aceea că nicidecum nu te găsești. | |

162r 11. Și acum tu îmi zici: «Meargi și zi domnului tău: ‘Aici-i Ilie’».

12. Și depărtându-mă de la tine, Duhul Domnului te va răpi în locul care eu nu știu. Și intrând voiu vesti lui Ahav și, neaflându-te, mă va ucide, iară sluga ta să temea de Domnul din pruncia sa.

13. Au nu ți s-au spus ție, domnul meu, ce am făcut când ucidea Ezavel prorocii Domnului, că am ascuns din prorocii Domnului o sută de bărbați, câte cinzeci și câte cinzeci în peșteri și i-am păscut cu pâine și apă?

14. Și acum tu zici: «Meargi și zi domnului tău: ‘Aici-i Ilie’», să mă ucigă?”

15. Și au zis Ilie: „Viu e Domnul oastelor înaintea Căruia stau, că astăzi mă voiu arăta lui!”

16. Și s-au dus Avdia într-un tâmpinarea lui Ahav și i-au spus. Și au venit Ahav spre întâmpinarea lui Ilie.

17. Și, văzându-l, au zis: „Tu ești acela carele turburi pre Israil?”

18. Și el au zis: „Nu eu am turburat pre Israil, ci tu și casa tătâni-tău, carii ați lăsat poruncile Domnului și ați urmat după Vaalim. |

162v 19. Însă acum trimite și adună la mine tot Israilul în muntele Carmilului; și prorocii lui Vaal, patru sute cinzeci, și prorocii grânghilor, patru sute, carii mănă din masa Iezavelii”.

20. Trimis-au Ahav la toți fiii lui Israil și au adunat prorocii în muntele Carmilului.

21. Și apropiindu-să Ilie către tot norodul, au zis: „Până când știopătați în doao părți? De e Domnul Dumnezeu, urmați Lui! Iară de-i Vaal, urmați lui!” Și nu i-au răspuns norodul cuvânt.

22. Și au zis iară Ilie către norod: „Eu am rămas prorocul Domnului sângur, iară proroci lui Vaal patru sute și cinzeci de bărbați sânt.

23. Deie-ni-să noao doi boi și ei să-și aleagă un bou și, în dărăburi tăindu-l, să-l puie pre leamne, iară foc dedesupt nu puie. Și eu voiu face alt bou și-l voiu pune pre leamne, iară foc nu voiu pune dedesupt.

24. Chemați numele dumnezeilor voștri și eu voiu chema numele Dumnezeului meu. 163r Și Dumnezeu Care va asculta prin foc, Acela fie Dumnezeu!” Răspunzând tot no | rodul, au zis: „Bună e vorba”.

25. Și au zis Ilie prorocilor Vaal: „Aleageți-vă un bou și faceți întâiu, că voi mai mulți sânteți și chemați numele dumnezeilor voștri și foc nu puneți”.

26. Carii luând boul ce le dedeese, l-au făcut. Și chema numele lui Vaal de dimineața până la amiază, zicând: „Vaal, ascultă-ne!” Și nu era glas, nici cine să răspunză și petrecea oltariul care făcuse.

27. Și fiind amiază, îi batjocorea Ilie, zicând: „Străgați cu glas mai mare, că dumnezeu iaste și doară vorbește, au în casă de oaspeți iaste, au în drum, au cu adevărat doarme, ca să se deșteapte”.

28. Și străga cu glas mare și să tăia după obiceiul său cu cuțite și cu unghițe până s-au vărsat cu sânge.

29. Iară după ce au trecut miază și ei prorocind, venise vremea în carea să obicinuisse a să duce jârtva, nici să auziia glas, nici cineva răspundea, nici socotea pre cei ce să ruga.

30. Zis-au Ilie către tot norodul: „Veniți la mine!” Și, apropiindu-să către el norodul, au deres oltariul Domnului care să străcăsese. |

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA CAP 18 ȘI 19

- *Facer. 32, 28.
31. Și au luat doaoșprăzece pietri, după numărul neamurilor fiilor lui Iacov, cătră carele au fost cuvântul Domnului, zicând: *„Israil va fi numele tău!” 163v
32. Și au zidit din pietri oltariu în numele Domnului și au făcut ducere de apă, ca prin doao brazde împrejurul oltariului,
33. Și au pus leamne și au despărțit prin mădulări boul și l-au pus preste leamne.
34. Și au zis: „Împleți patru vedre de apă și turnați preste jârtvă și preste leamne!” Și iară au zis: „Și a doao oară aceasta faceți!” Carii, deacă au făcut a doao oară, au zis: „Și a treia oară aceasta faceți!” Și au făcut a treia oară.
35. Și curgea apele împregiurul oltariului și groapa ducerii apei s-au umplut.
36. Și fiind vreama a aduce jârtva, apropiindu-să Ilie prorocul, au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam și a lui Isaac și al lui Israil, arată astăzi că Tu ești Dumnezeul lui Israil, și eu sluga Ta, și după porunca Ta am făcut toate cuvintele acestea.
37. Auzi-mă, Doamne, auzi-mă! Să cunoască norodul acesta că Tu ești Dumnezeu și Tu ai întors || inima lor iarăși” 164r
38. Și au căzut focul Domnului și au mistuit jârtva și leamnele, pietrele și praful și apa carea era în ducerea apei, lingându-le.
39. Carea văzând tot norodul, au căzut pre fața sa și au zis: „Domnul acesta iaste Dumnezeu! Domnul acesta iaste Dumnezeu!”
40. Și au zis Ilie cătră ei: „Apucați prorocii lui Vaal și nici unul încă să nu scape din ei!” Carii prinzându-i, i-au dus Ilie la repeciunea lui Chison și i-au ucis acolo.
41. Și au zis Ilie cătră Ahav: „Suie-te, mânâncă și bea, că sunet de multă ploaie iaste”.
42. Suitu-s-au Ahav să mânce și să bea, iară Ilie s-au suit în vârful Carmilului și, cu fața la pământ, ș-au pus fața sa între jenunchele sale.
43. Și au zis cătră sluga sa: „Suie-te și priveaște spre mare!” Care suindu-să și privind, au zis: „Nu iaste nimic!” Și iară i-au zis lui: „Întoarce-te de șapte ori!”
44. Iară a șaptea oară, iată, un norișor mititel ca o urmă de om să suia din mare. Care au zis: „Suie-te și zi lui Ahav: «Înhamă | căruța ta și te pogoară, să nu te cuprinză ploaia!»” 164v
45. Și întorcându-să îcoace și încolo, iată, ceriurile s-au înturnat și nor și vânt și s-au făcut ploaie mare. Și, suindu-să Ahav, s-au dus în Iezrahil.
46. Și mâna Domnului au fost preste Ilie și, încingându-și coapsele, alerga înaintea lui Ahav până au venit în Iezrahil.

Cap 19

Ilie, fugind de Iezavel în pustie, din somn deșteptat, pâne din ceriu trimisă mâncă și apă bea, și așa la muntele Horiv agiunge, și acolo, în peșteră, jeluindu-să a fi numai el lăsat prorocul Domnului, aude șapte mii a fi lăsate, și să trimite a unge pre Hazail împărat Asirii, și Iehu împărat în Israil, și pre Ieliseu proroc.

1. i au vestit Ahav Iezavelii toate care făcuse Ilie și în ce chip ucisease toți prorocii cu sabie.
2. Și au trimis Iezavel sol la Ilie, zicând: „Acestea să-m facă dumnezeii și aceste să-mi adaogă, de nu voi pune mâne într-acest ceas sufletul tău ca sufletul unuie dintr-aceia!”
3. Și s-au temut Ilie și, sculându-să, s-au dus ori încătro îl ducea voia. Și au venit în Versa| |via Iiudei, și ș-au slobozit acolo sluga. 165r
4. Și s-au dus în pustie cale de o zi și, venind și șezând supt un jneapân, ș-au cerut sufletului său să moară și au zis: „Agiunge-mi, Doamne, ia-mi sufletul, că nu sânt mai bun decât părinții miei!”
5. Și s-au aruncat și au adormit în umbra jneapănilui. Și, iată, îngerul Domnului l-au atins și i-au zis: „Scoală și mâncă!”
6. Uitatu-s-au și, iată, la capul său pâne supt cărbuni și un vas de apă. Și au mâncat și au beaut și iară au adormit.
7. Și s-au întors îngerul Domnului a doao oară și l-au atins și i-au zis: „Scoală, mâncă, că mare cale ai a merge!”
8. Carele sculându-să, au mâncat și au beaut și au umblat în tăria mâncării aceia patruzeaci de zile și patruzeaci de nopți, până la muntele lui Dumnezeu, Horiv.
9. Și, venind acolo au rămas în peștere. Și, iată, cuvântul Domnului cătră el, și i-au zis: „Ce lucrî aici, Ilie?”

CAP 19 ȘI 20 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA

- 165v 10. Iară el au răspuns: „Cu răvnă am râvnit pentru Domnul, Dumnezeul oastelor, că au părăsit legătura Ta fiii lui Israil. Oltarele Tale le-au strâcat, prorocii Tăi i-au tăiat cu sa | bia, rămas-am eu sân­gur, și caută sufletul meu să-l ia”.
11. Și i-au zis: „Ieși și stăi în munte înaintea Domnului. Și, iată, Domnul treace, și duhul mare și tare răsturnând munți și sfăr­mând pietri înaintea Domnului; nu în duh Domnul; și după duhul, mișcare, nu în mișcare Domnul;
12. Și după mișcare, foc, nu în foc Domnul; și după foc, șuierare de aură suptire”.
13. Carea auzând Ilie, ș-au acoperit fața cu plașca și, ieșind, au stătut în ușa peșterii și, iată, glas cătră el zicând: „Ce lucruri aici, Ilie?” Și el au răspuns:
14. „Cu răvnă am râvnit pentru Domnul, Dumnezeul oastelor, *că au părăsit legătura Ta fiii lui Israil, oltarele Tale le-au strâcat, prorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămas-am eu sân­gur și caută sufletul meu să-l ia!” *Râm. 11, 3.
15. Și au zis Domnul cătră el: „Meargi și te întoarce în calea ta prin pustie în Damasc; și, ajungând acolo, vei unge pre Zahail împărat preste Asiria,
16. *Și pre Iehu, fiul Namsii, îl vei unge împărat preste Israil, iară pre Eliseu, fiul Safat, care iaste din Avelmeula, îl vei unge pro | roc în locul tău. *4 Împăr. 9, 2.
- 166r 17. Și va fi: oricine va scăpa de sabia lui Hazail îl va ucide Iehu, și oricine va scăpa de sabia lui Iehu îl va ucide Ielisseul.
18. *Și-Mi voi lăsa în Israil șapte mii de bărbați a căroră jenunchi nu s-au plecat înaintea lui Vaal și toată gura carea nu i s-au închinat sărutându-i mâna” *Râm. 11, 4.
19. Și, purcezând de acolo Ilie, au găsit pre Eliseu, fiul lui Safat, arând în doaozprăzece juguri de boi, și el în doaozprăzece juguri de boi ce ara unul era. Și, venind Ilie la el, au aruncat plașca sa preste el.
20. Care îndată lăsând boii, au alergat după Ilie și au zis: „Să-mi sărut, rogu-mă, pre tatăl meu și pre muma mea și așa voi urma după tine”. Și i-au zis: „Meargi și te întoarce, că ce era al meu Ț-am făcut”.
21. Și, întorcându-să de la el, au luat o păreate de boi și i-au ucis, și în plugul boilor au fierț câr­nurile și au dat norodului și au mâncat. Și, sculându-să, s-au dus și au urmat după Ilie și-i slujia lui.

Cap 20 |

166v *Asirii, conocind Samaria, săucid de la copiii căpeteniilor Ținuturilor, și iarăș în celaalalt an în câmpii să taie. Iară împăratul Ahav de la prorocul să ceartă, pentru căci au făcut legătură cu Venadad, împăratul Asirii, și viu l-au slobozit.*

1. **I**ară Venadad, împăratul Asirii, ș-au adunat toată oastea și treizeaci și doi de împărați cu sine și caii și căruțe. Și, suindu-să, oștea împrotiva Samarii și o conocea.
2. Și, trimițind soli la Ahav, împăratul lui Israil, în cetate, au zis:
3. „Aceasta zice Venadad: «Argintul tău și aurul tău al meu iaste, și muierile tale și fiii tăi cei buni ai miei sânt»”.
4. Și au răspuns împăratul Israil: „După cuvântul tău, domnul meu, împărate, al tău sânt eu cu toate ale mele”.
5. Și întorcându-să solii, au zis: „Aceasta zice Venadad, care ne-au trimis la tine: «Argintul tău și aurul tău și muierile tale și fiii tăi mi-i vei da.
6. Deci mâni într-acest ceas voi trimite slugile mele la tine și vor cerceta casa ta și casa slugilor tale, și tot ce | | le va plăcea vor pune în mâinile sale și vor duce»”.
- 167r 7. Și au chemat împăratul lui Israil pre toț bătrânii pământului și au zis: „Socotiți și vedeți, că ne aleșuiaște, că au trimis la mine după muierile mele și fii și după argint și aur, și nu i-am tăgăduit”.
8. Și au zis toți cei mai mari născuți și tot norodul cătră el: „Nu-l asculta, nici te odihni lui!”
9. Și au răspuns solilor Venadad: „Ziceți domnului meu, împăratului: «Toate pentru care ai trimis la mine sluga ta dintâi, voi face, iară acest lucru nu-l pociu face»”.
10. Și, întorcându-să solii, au spus. Care i-au trimis îndărăpt și au zis: „Aceasta să-m facă dumnezeii și acestea să-mi adaogă, de va agiunge țărâna Samarii pugnișoarelor a tot norodului care urmează după mine”.
11. Și răspunzând împăratul lui Israil, au zis: „Ziceți-i: «Să nu să mărească încins așa, ca și deșcins»”.

12. Și au fost deacă au auzit Venadad cuvântul aceasta, bea el și împărații în unbrariuri; și au zis slugilor sale: „Încungiurați cetatea!” Și o au încungiurat. 167v

13. Și, iată, un proroc, apropiindu-să către Ahav, împăratul lui Israil, i-au zis: „Acestea zice Domnul: «Adevărat văzut-ai toată mulțimea aceasta multă? Iată, Eu ți-o voiu da în mâna ta astăzi, să știi că Eu sânt Domnul»”.

14. Și au zis Ahav: „Prin cine?” Și i-au zis lui: „Acestea zice Domnul: «Prin slugile căpeteniilor ținuturilor»”. Și au zis: „Cine va înceape a oști?” Și el au zis: „Tu”.

15. Și au numărat slugile căpeteniilor ținuturilor și au găsit numărul de o sută treizeaci și doi. Și au numărat după ei norodul pre toți fiii lui Israil, șapte mii.

16. Și au ieșit la amiază. Iară Venadad bea amățit în umbrariul său și împărați treizeaci și doi cu el, carii venise spre ajutorul lui.

17. Și au ieșit slugile căpeteniilor ținuturilor în fruntea dintăiu. Și au trimis Venadad, care i-au vestit, zicând: „Oamenii au ieșit din Samaria.” ||

18. Și el au zis: „Acar pentru pace de vin, apucați-i vii, acar să oștască, vii îi prindeți”. 168r

19. Și au ieșit slugile căpeteniilor ținuturilor, și ceaealaltă oaste urma după ei.

20. Și au lovit fieștecare pre bărbatul care împotiva sa venea; și au fugit asirii și i-au gonit Israil. Fugit-au și Venadad, împăratul Asirii, călare cu călăreții săi.

21. Ci și ieșind împăratul lui Israil, au lovit caii și căruțele, și au lovit Siria cu rană mare.

22. (Și, apropiindu-să prorocul către împăratul lui Israil, i-au zis: „Meargi și te întărește, și să știi, și vezi ce vei face, că în anul următoriu împăratul Asirii să va sui împotiva ta”).

23. Iară slugile împăratului Asirii i-au zis: „Dumnezeii munților sânt dumnezeii lor, pentru aceea ne-au biruit. Ci mai bine ieste să oștim împotiva lor în câmpii și-i vom dobândi.

24. Tu, dară, cuvântul acesta fă: departă pre fieștecare împărat de la oastea ta și pune căpetenii în locul lor.

25. Și înnoiaște numărul ostașilor carii au căzut dintr-ai tăi și cai după caii cei dintăiu și cară după carăle care în |tăiu ai avut. Și vom oști împotiva lor în câmpii și vei vedea că-i vom dobândi”. Crezut-au sfatului lor și au făcut așa. 168v

26. Deci după ce anul trecuse, au numărat Venadad pre asiri și s-au suit în Afec să oștească asupra lui Israil.

27. Iară fiii lui Israil s-au numărat și, luând bucate, au purces dinprotivă și au tăbărât în prejma lor ca doao mici turme de capre, iară asirii au umplut pământul.

28. (Și, apropiindu-să un om a lui Dumnezeu, au zis către împăratul lui Israil: „Acestea zice Domnul: «Pentru că au zis asirii: ‘Dumnezeul munților iaste Domnul și nu-i Dumnezeuul văilor’, da-ți-voiu toată mulțimea această mare în mâna ta și veți ști că Eu sânt Domnul»”).

29. Și îndrepta în șapte zile dinprotivă aceștia și ceia șireagurile. Iară a șaptea zi s-au lovit războiul. Și au lovit fiii lui Israil din asirii o sută de mii de pedestrași într-o zi.

30. Și au fugit carii rămăsease în Afec, în cetate, și au căzut zidul preste doao |zeaci și șapte de mii de oameni, cari rămăsease. Iară Venadad fugind, au intrat în cetate, în camera carea era înlăuntrul cămării. 169r

31. Și au zis slugile sale: „Iată, am auzit că împărații casii lui Israil sânt milostivi. Să punem, dară, saci în coapsăle noastre și funișoare în capetele noastre și să ieșim la împăratul lui Israil, doară va mântui sufletele noastre”.

32. Încins-au cu saci coapsele sale și au pus funișoare în capetele sale și au venit la împăratul lui Israil și i-au zis: „Sluga ta, Venadad, zice: «Trăiască, rogu-te, sufletul meu»”. Și el au zis: „De încă trăiaște, fratele meu iaste!”

33. Carea au luat oameni spre norocire și, grăbind, au apucat cuvântul din gura lui și au zis: „Fratele tău Venadad”. Și au zis: „Meargeți și-l aduceți la mine”. Și au ieșit la el Venadad și l-au rădicat în căruța sa.

34. Care i-au zis: „Cetățile care au luat tatăl meu de la tatăl tău le voiu întoarce și ulițe îți fă ție în Damasc, precum au făcut tatăl meu în Samaria, și eu cu |legătură de pace mă voiu depărta de la tine”. Și au făcut legătură și l-au slobozit. 169v

35. Atunci un om oarecarele din fiii prorocilor au zis către soțul său în cuvântul Domnului: „Loveaște-mă!” Iară el n-au vrut a-l lovi.

36. Căruia i-au zis: „Pentru că n-ai vrut a asculta cuvântul Domnului, iată, te vei depărta de la mine și te va lovi un leu!” Și, depărtându-să cătuși de cât de la el, l-au aflat leul și l-au lovit.

37. Ci și alt om, aflând, au zis către el: „Loveaște-mă!” Care l-au lovit și l-au rănit.

38. Și s-au dus prorocul și au alergat înaintea împăratului în cale, și ș-au schimbat cu prăsărare de pulbere gura și ochii săi.

CAP 20 ȘI 21 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA

39. Și, trecând împăratul, au strâgat cătră împăratul și au zis: „Sluga ta au ieșit la războiu de aproape. Și, fugând un om, l-au adus oarecarele la mine și au zis: «Păzește omul acesta care, de va scăpa, va fi sufletul tău pentru sufletul lui sau vei pune un tălant de aur!»
- 170r 40. Și când eu, turburat, încoace și încol || lo mă întorceam, îndată nu s-au arătat”. Și au zis împăratul lui Israil cătră el: „Aceasta-i judecata ta, carea tu ai socotit”.
41. Iară el îndată și-au șters pulberea de pre fața sa și l-au cunoscut împăratul lui Israil că iaste din proroci.
42. Care au zis cătră el: „Acestea zice Domnul: *«Pentru că ai slobozit omul cel vreadnic de moarte din mâna ta, fi-va sufletul tău pentru sufletul lui și norodul tău pentru norodul lui»”.
43. Și s-au întors împăratul lui Israil în casa sa, nevrând a auzi și, urgisând, au venit în Samaria.
- *Jos 22, 35.

Cap 21

Navoth, pentru că n-au îngăduit împăratului Ahav via, cu mărturii mincinoase din porunca Iezavelii pârât, să împrășcă cu pietri; carea făcându-să, lui Ahav grăbind a cuprinde via, Ilie multe reale mai nainte îi vestește, carele Ahav, smerindu-să, le ocolește.

- 170v 1. **I**ară după cuvintele aceste, în vremea aceea o vie era a lui Navoth Iezdraeli |teanului, care era în Izdrahil, lângă polata lui Ahav, împăratului Samarii.
2. Și au grăit Ahav cătră Navoth, zicând: „Dă-mi via ta, să-m fac grădină de legumi, că-i vecină și-i aproape casii meale, și-ți voi da pentru ea vie mai bună, au de-ți socotești mai îndealeate prețu de argint decât îi vreadnică”.
3. Căruia au răspuns Navoth: „Milostiv fie mie Domnul, să nu dau moșia părinților miei ție”.
4. Și au venit Ahav în casa sa mânios și scărșnind pentru cuvântul care grăise cătră ei Navoth Iezrailiteanul, zicând: „Nu ți-oi da moșia părinților miei”. Și, aruncându-să în pătisorul său, ș-au întors fața cătră păreate și n-au mâncat pâne.
5. Și au intrat la el Iezavel, muierea sa, și i-au zis: „Ce-i aceasta, de unde ți s-au întristat sufletul și pentru ce nu mândi pâne?”
6. Carele i-au răspuns: „Grăit-am lui Navoth Iezrailiteanului și i-am zis: «Dă-m via ta, luându-ți bani, au, de-ți place, ți-oiu da vie mai bună pentru ea». Și el au zis: «Nu ți-oiu da ție via mea». | |
- 171r 7. Și au zis cătră el Iezavel, muierea lui: „De mare vreadnicie ești și bine îndreptezi împărăția lui Israil. Scoală și mândă pâne și fii cu inimă dreaptă, eu ți-oi da ție via lui Navoth Iezrailiteanului”.
8. Și au scris răvaș din numele lui Ahav și l-au însămnat cu inelul lui, și l-au trimis la cei mai mari născuți și la căpetenii carii era în cetatea lui și lăcuia cu Navoth.
9. Iară ținerea răvășelului aceasta era: „Vestiți post și faceți a ședea pre Navoth între cei mai dintăi a norodului.
10. Și trimiteți doi oameni, fiii lui Velial, împotriva lui și mărturie mincinoasă zică: «Bine au cuvântat pre Dumnezeu și pre împăratul», și-l scoațeți și-l proșcați cu pietri și așa să moară”.
11. Și au făcut cetățeanii lui bătrâni și cei mai mari, carii lăcuia cu el în cetate, precum le poruncise Iezavel și precum era scris în răvașul care trimisease la ei. |
- 171v 12. Propoveduit-au post și au făcut a ședea pre Navoth între cei mai dintăi ai norodului.
13. Și aducând doi oameni, fiii diavolului, i-au făcut a ședea împotriva lui. Iară ei, adecă ca oameni cei dievoești, au zis împotriva lui mărturie înaintea mulțimeai: „Bine au cuvântat Navoth pre Dumnezeu și pre împăratul!” Pentru care lucru l-au scos afară din cetate și cu pietri l-au ucis.
14. Și au trimis la Iezavel, zicând: „Împrășcatu-s-au cu pietri Navoth și au murit”.
15. Și au fost deacă au auzit Iezavel pre Navoth cu pietri împrășcat și mort, au grăit cătră Ahav: „Scoală și stăpânește via lui Navoth Israiliteanului, care n-au vrut ție a să odihni și a o da luând bani, că nu trăiaște Navoth, ci au murit”.
16. Carea auzând Ahav, adecă mort a fi Navoth, s-au sculat și să pogorâia în via lui Navoth Iezrailiteanul să o moștenească.
17. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ilie Thezviteanul, zicând:
- 172r 18. „Scoală și te pogoară întru-ntâmpinarea || lui Ahav, împăratul lui Israil, care iaste în Samaria. Iată la via lui Navoth să pogoară să o moștenească.

19. Și vei grăi către el, zicând: «Aceasta zice Domnul: 'Ucis-ai, încă ai și moștenit?'». Și după acestea vei adaoge: «Aceasta zice Domnul: *În locul acesta în care au lins câinii sângele lui Navoth, vor linge și sângele tău'»».
- *Jos. 22, 38.
20. Și au zis Ahav către Ilie: „Au aflatu-m-ai nepriiatin ție?” Care au zis: „Aflat, pentru că te-ai vândut, ca să faci răotate înaintea Domnului.
- *4 Împăr. 9, 8.
21. *Iată, eu voiu aduce asupra ta răotate și voiu săcera ceale mai de pre urmă ale tale și voiu ucide din Ahav pre cel ce să pișe la păreate și pre cel închis și pre cel mai pre urmă în Israil.
- *Sus 15, 29.
22. Și voiu da casa ta *ca casa lui Ierovoam, fiiului Navat, și ca casa **lui Vaasa, fiiului Ahia, că ai lucrat ca să mă chemi spre mânia și a păcătui ai făcut pre Israil.
- **4 Împăr. 9, 26.
23. *Ci și de Iezavel au grăit Domnul, | zicând: «Câinii vor mânca pre Iezavel în câmpul lui Iezrahil. 172v
24. De va muri Ahav în cetate, l-or mânca câinii, iară de va muri în câmp, l-or mânca pasările ceriului.
25. Deci n-au fost altul așa ca Ahav, care să fie vândut, ca să facă răotate înaintea Domnului, că l-au îndemnat Iezavel muierea sa.
26. Și vreadnic de urâciune s-au făcut într-atâta cât urma după idoli cari făcuse ammoreii, pre cari i-au mistuit Domnul de la fața fiilor lui Israil»”.
27. Deci, auzând Ahav cuvintele acestea, ș-au rupt vejmintele sale și au acoperit cu târsină trupul său și au postit și au dormit în sac și au umblat cu capul plecat.
28. Și au fost cuvântul Domnului către Ilie Thezviteanul, zicând:
29. „Au n-ai văzut pre Ahav smerit înaintea Mea? Deci, pentru că s-au smerit înaintea Mea, nu voiu aduce răotatea în zilele *lui, ci în zilele fiiului său voiu aduce răo || tate casii lui”.
- *4 Împăr. 9, 26 173r

Cap 22

Ahav și Iosafat împărați, cu găcitura mincinoșilor proroci înșelați, la războiu purced asupra asirienilor pentru Ramoth Galaad; și să înving, ucigându-să Ahav, care pre Mihei, ce prorocea adevărul, în temniță-l închisease. Necuratului Ahav urmează necuratul fiu, Ohozie, iară dumnezeiescului Iosafat urmează nedumnezeiescul fiu, Ioram.

- *2 Par. 18, 1.
1. * i au trecut trei ani fără războiu între Asiriia și Israil.
2. Iară în anul al treilea s-au pogorât Iosafat, împăratul Iudei, la împăratul Israil.
3. (Și au zis împăratul lui Israil către slugile sale: „Nu știți că a noastră iaste Ramoth Galaad și ne lenevim a o lua din mâna împăratului Asirii?”)
4. Și au zis către Iosafat: „Veni-vei cu mine la războiu în Ramoth Galaad?”
5. Și au zis Iosafat către împăratul lui Israil: „Precum sânt eu, așa și tu. Norodul meu și norodul tău unul sânt. Și | călăreții miei, călăreții tăi”. Și au zis Iosafat către împăratul lui Israil: „Cearcă, rogu-te, astăzi cuvântul Domnului”.
- 173v

6. Și au adunat împăratul lui Israil proroci vro patru sute de oameni și au zis cătră ei: „Trebuie să meargă în Ramoth Galaad la războiu au vom odihni?” Carii au răspuns: „Suie-te și o va da Domnul în mâna împăratului”.
7. Și au zis Iosafat: „Nu iaste aici vrun proroc al Domnului, să-l întrebăm pre acela?”
8. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Rămas-au un om, prin care putem întreba pre Domnul, ci eu l-am urât, că nu-mi procește ceva bun, ci rău, Mihea, fiul lui Iemla”. Căruia Iosafat au zis: „Nu grăi așa, împărate!”
9. Și au chemat împăratul Israil pre un famen și i-au zis: „Grăbește a aduce pre Miheia, fiul lui Iemla!”
- 174r 10. Iară împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iiudei ședeau fieștecare în scaunul său, îmbrăcați cu văjmânt împărătesc, în are lângă ușa porții Samarii, și toți | | prorocii proceau înaintea lor.
11. Și ș-au făcut Sedechia, fiul lui Hanaana, bucin de fier și au zis: „Aceasta zice Domnul: «Cu acestea vei vântura Asiria până ce o vei șterge»”.
12. Și toți prorocii aseamenea proceau, zicând: „Suie-te în Ramoth Galaad și mergi norocit și o va da Domnul în mâinile împăratului.
13. Iară solul, care să dusease să cheme pre Mehia, au grăit cătră el, zicând: „Iată, cuvintele prorocilor cu o gură împăratului bine vestesc. Fie, dară, cuvântul tău aseamenea lor și grăiaște bune!”
14. Căruie Mihea au zis: „Viu e Domnul, că orice-m va zice Domnul, aceeaa voiu grăi!”
15. Și au venit la împăratul și i-au zis împăratul: „Mihea, trebuie să mergem în Ramoth Galaad la războiu au a înceta?” Căruia i-au răspuns: „Suie-te și mergi norocit și o va da Domnul în mâinile împăratului!”
16. Și au zis împăratul cătră el: „Iară și iară te jură să nu-mi grăiești, fără ce-i adevărat, în numele Domnului!”
- 174v 17. Și el au zis: „Văzut-am tot Isra | ilul răsipit în munți ca oile ce n-au păstoriu, și au zis Domnul: «Nu au aceștia domn, întorcă-să fieștecare la casa sa în pace!»”
18. (Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Au nu Ț-am zis că nu-mi procește bun, ci pururea rău?”)
19. Iară el, adăogând, au zis: „Pentru aceeaa ascult cuvântul Domnului. Văzut-am pre Domnul șezind pre scaunul Său și toată oastea ceriului șezând lângă El, de-a dreapta și de-a stânga.
20. Și au zis Domnul: «Cine va înșela pre Ahav, împăratul lui Israil, să se suie și să cază în Ramoth Galaad?» Și au zis unul cuvinte într-un chip, și altul într-altul.
21. Și au ieșit duhul și au stătut înaintea Domnului și au zis: «Eu îl voiu înșela». Căruia i-au grăit Domnul: «În ce?»
22. Și el au zis: «Ieși-voiu și voiu fi duhul mincinos în gura tuturor prorocilor lui». Și au zis Domnul: «Înșela-vei și vei birui, ieși și fă așa!»
- 175r 23. Acum dară, iată, au dat Domnul duhul minciunii în gura tuturor prorocilor tăi | | carii sânt aici, și Domnul au grăit împotriva ta rău”.
24. Și s-au apropiat Sedechia, fiul lui Hanaana, și au lovit pre Miheia în falcă și au zis: „Dară pre mine m-au lăsat Duhul Domnului și Ț-au grăit Țe?”
25. Și au zis Miheia: „Vedea-vei în ziua aceeaa, când vei intra în cămară, înlăuntru cămerii, să te ascunzi”.
26. Și au zis împăratului Israil: „Luați pre Miheia și rămâie la Ammon, hodnogiul cetății, și la Ioas, fiul lui Amelih.
27. Și le ziceți: «Aceasta zice împăratul: ‘Trimiteți omul acesta în temniță și-l hrăniți cu pâinea năcâjirii și cu apa strâmturii până când mă voiu întorche în pace’»”.
28. Și au zis Miheia: „De te vei întorche în pace, n-au grăit în mine Domnul”. Și au zis: „Auziți, noroadelor toate!”
- 175v 29. Și s-au suit împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iiudei, în Ramoth Galaad.
30. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Ia armele și intra la războiu | și te îmbracă cu hainele tale”. Iară împăratul lui Israil ș-au schimbat văjmântul său și au intrat la războiu.
31. Iară împăratul Asirii poruncise căpeteniilor, la treizeaci și doi, zicând: „Nu veți oști împotriva celui mai mic sau celui mai mare oarecare, ci numai împotriva împăratului Israil”.
32. Și, văzând căpeteniile căruțelor pre Iosafat, au gândit că el iaste împăratul lui Israil, și, năvălind, oștea împotriva lui. Și au strâgat Iosafat.
33. Și au înțales căpeteniile căruțelor că n-ar fi împăratul lui Israil și au încetat de la el.

34. Iară un bărbat oarecarele au întins arcul în neștiut, îndreptând săgeata, și cu întâmplarea au lovit pre împăratul lui Israil între plumâni și între pânțele, iară el au zis cărașului său: „Întoarce-ți mâna și mă scoate din oaste, că greu m-am rănit”.

35. Și s-au lovit războiul în zioa aceea, și împăratul lui Israil sta în căruța sa împotriva asiriilor și au murit sara; și-i curea sângele ranii în sânul căruții. ||

36. Și pristavul au răsunat în toată oastea mai înainte de-a apune soarele, zicând: 176r
„Fieștecare să se întoarcă în cetatea și în pământul său!”

37. Și au murit împăratul și l-au dus în Samaria; și au îngropat pre împăratul în Samaria.

*Sus 21, 19.

38. *Și au spălat căruța lui în lacul cel de pești al Samarii și au lins câinii sângele lui și dălogii i-au spălat, după cuvântul Domnului ce grăise.

39. Iară cealeaalte a cuvintelor Ahav și toate care au făcut și casa cea de elefant carea zidise și a tuturor cetăților care făcuse, au nu aceste scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

40. Și au adormit Ahav cu părinții săi și au împărățit Ohozia, fiiul lui, pentru el.

41. Iară Iosafat, fiiul lui Asa, începuse a împărăți preste Iiuda în anul al patrulea a lui Ahav, împăratul lui Israil.

42. De ani treizeaci și cinci era când începuse a împărăți și ani doaozeaci și cinci au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Azuva, fata lui Salaii.

43. Și au umblat în toată calea lui Asa, | tătâni-său, și nu s-au plecat din ea și au făcut 176v
ce era drept înaintea Domnului.

44. Însă ceale înalte nu le-au luat, că încă norodul jârtvuia și aprindea tămâiare în ceale înalte.

45. Și au avut pace Iosafat cu împăratul lui Israil.

46. Iară cealeaalte a cuvintelor Iosafat și lucrurile lui care au purtat și războaiele, au nu aceste scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiudei?

47. Ci și rămășițele muierotcelor, carii rămăsease în zilele lui Asa, tătâni-său, i-au dus de pre pământ.

48. Nici era atunci împărat rânduit în Edom.

49. Iară împăratul Iosafat făcuse corăbii în mare, care să vâneaze în Ofir pentru aur. Și nu s-au putut duce, că s-au spart în Afion Gavir.

50. Atunci au zis Ohozia, fiiul lui Ahav, către Iosafat: „Meargă slugile mele cu slugile tale în corăbii”. Și n-au vrut Iosafat.

51. Și au adormit Iosafat cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David, tătâni-său, și au împărățit Ioram, fiiul lui, pentru el.

52. Iară Ohozia, fiiul lui Ahav, începuse a îm|părăți preste Israil, în Samaria, în anul 177r
al șaptesprăzeacelea a lui Iosafat, împăratul Iiudei, și au împărățit preste Israil doi ani.

53. Și au făcut rău înaintea Domnului și au umblat în calea tătâni-său și a mumei sale și în calea lui Ierovoam, fiiul lui Navat, care a păcătui au făcut pre Israil.

54. Și au slujit lui Vaal și i s-au închinat lui, și au întărâtat pre Domnul, Dumnezeuul lui Israil, după toate care făcuse tatăl lui.

